

ДОКЛАД

АХМАДИТЕ В ПАКИСТАН ИЗПРАВЕНИ ПРЕД ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ЗАПЛАХА

Нарастващото насилие, правната дискриминация и социалното отлъчване
от 2015 насам

2016 / 2017

МЕЖДУНАРОДЕН КОМИТЕТ ЗА ЧОВЕШКИ ПРАВА
АЗИАТСКА КОМИСИЯ ЗА ЧОВЕШКИ ПРАВА

E-mail: secretariat@humanrightscommittee.org.uk

WEBSITE: www.hrcommittee.org

Тел. +00 44 7584 100659

22 DEER PARK, ROAD, LONDON, SW19 3TL

@IHUMANRIGHTSC

При много от тези убийства нападателите доброволно са си признали, но са прославени като герои от медиите и от обществени личности. Пакистанското гражданско общество в по-голямата си част запазва мълчание.

Заводът „Jhelum Chipboard” беше запален от тълпата през 2015 г.

Съдържание:

Предговор	6
Предисловие	8
Резюме	10
Ключови констатации	12
Въведение	14
Методика	16
Препоръки	18
Първа част. Правен, политически и социален контекст	20
А/ Законодателство и Върховенство на Закона	20
Б/ Развитие на Международните Човешки Права	26
В/ Социални и Политически Тенденции	30
Втора част. Влошаване на Човешките Права и Състояние на Сигурността в Ахмадистката Общност	34
А/ Престъпност, държавна небрежност и съучастничество	34
Б/ Нарушаване на свободи и права	38

В/ Предразсъдъци и социално отлъчване	41
Г/ Дискриминация спрямо жените	43
Д/ Образование	45
Е/ Възможност на Ахмадистите да изповядват вярата си	47
Трета част. Фактори, водещи до засилване на репресиите	48
Заключение	50
Епилог	53
Анекси	54
Анекс 1 – Наредба ХХ	54
Анекс 2 - Клаузи за богохулство	57
Анекс 3 - Второ изменение	58
Анекс 4 - Учебна програма	59
Анекс 5 – Анти-ахмадистки табели и плакати	68
Анекс 6 – Анти-ахмадистка пропаганда в магазините	77
Анекс 7 - Анти-ахмадистка пропаганда в образованието	79
Анекс 8 - Анти-ахмадистка пропаганда Ахмадистка болница, болница Tahir Heart в Рабуа	82
Анекс 9 – Списък с удари	85
Анекс 10 – Правителството на Пенджаб; Документи, свързани със забраната на Ахмадистка литература	93
Анекс 11 – Клаузи на Обединените Нации и Пакистанската Конституция за Свободата на Религиите	99

В партньорство с Християнска Солидарност по Света – Глас за Безгласните / лого /

АХМАДИИТЕ (АХМАДИСТИТЕ) В ПАКИСТАН

Изправени пред екзистенциална заплаха

Нарастващото насилие, правната дискриминация и социалното отлъчване от 2015

Целта на този доклад е да даде оценка на човешките права и на състоянието на сигурността на Ахмадистката общност в Пакистан, и по-специално да идентифицира и анализира възникналите тенденции от началото на 2015 г. През декември 2014 г., от името на Международният Комитет за Човешки Права и Азиатската Комисия за Човешки Права, група независими експерти по Човешките Права предприеха мисия за откриване и събиране на факти относно преследването на Ахмадистката общност в Пакистан. Докладът, който се създаде впоследствие, беше първият подробен доклад, конкретно фокусиран върху преследването на Ахмадистите. Добре приетият доклад на мисията беше широко разпространен и използван от международни органи и общността на Неправителствените Организации, в усилие да подпомогне Пакистан да изпълни задълженията си за запазване на международните човешки права, относно защитата на Ахмадистите и други религиозни малцинства.

Впоследствие Комитетът за Международни Човешки Права / КМЧП / и Азиатската Комисия за Човешки Права / АКЧП /, подкрепени от Форума за Свобода на Религиите –

Европа / ФСРЕ / и Християнската Солидарност по Света / ХСС /, сформираха екип, който посети Пакистан през април 2017 г. Екипът се среща и интервюира лидери на Ахмадистката общност: ученици и студенти, съответно от начални, средни и университетски институции; професионалисти: работници, журналисти; лица, свързани с човешките права: жертви и членове на семействата им. Екипът посети Лахор, Исламабад, Рабуа и други общности. Този доклад / „Докладът” е създаден в резултат на тази най-скорошна визита. Той подчертава положението на Ахмадистите в Пакистан от 2015 г. Докладът беше издаден от Карим Хан, КС - Президент на Международната Асоциация на Наказателните Съдилища.

1. Доклад за откриване на факти от Комитетът за Международни Човешки Права / КМЧП / и Азиатската Комисия за Човешки Права / АКЧП / <http://hrcommittee/fact-finding-report> / снимка – нападение на Рабуа /

ПРЕДГОВОР

От Проф. Д-р Х. С. Хайнер Билефелт, бивш специализиран репортер за свободата на религиите и вероизповеданията

Този Доклад ясно показва, че Ахмадистите страдат от продължаващите тежки нарушения на свободата на религиите и вероизповеданията. Те са сред най-уязвимите малцинства в много страни, не само в Пакистан. Това, което прави положението им в Пакистан особено тревожно, е системния характер на тяхното преследване. Проявите на крайна враждебност, включително многобройни убийства, съществуват в атмосфера на безнаказаност, която насърчава и наистина предизвиква актове на насилие. Държавни институции и недържавни участници фактически се обединяват за създаване на атмосфера на сплашване, тормоз и дискриминация, което не позволява на Ахмадистите да се радват на своите човешки права. Те не могат да живеят в сигурност и без да се страхуват за себе си и семействата си: те срещат пречки, когато желаят да се възползват от социални услуги; не могат да получават важни официални документи, без да предадат идентичността и вярата си. Тормоз, дискриминация и преследване влияят на Ахмадистите във всички аспекти на техния живот, от люлката до гроба.

Пакистанските драконовски закони за богохулство са тестов случай в това отношение. В края на краищата те нарушават свободата на религията и вероизповеданията на всички в страната. Въпреки това, малцинствата са особено уязвими на обвиненията в „богохулство”, което е шамар в лицето на всички принципи за управление и право, често наподобяващо ирационален лов на вещици, недостоен за съвременното общество. Единствената групово изразителна дума, насочена в контекста на законите за богохулство, е „Мюсюлманската Общност "Ахмадия" в Пакистан.

На снимките:

На Ахмадистите е официално забранено да изразяват собствените си религиозните разбираня с думи или дела”

Ахмадист- доброволец на пост до джамията „Model Town” – Лахор

Свободата на религиите или вероизповеданията е международно признато човешко право, залегнало наред с другите в Международната Конвенция за Граждански и Политически Права, по която Пакистан е страна. В съответствие с логиката, която определя подхода за правата на човека като цяло, свободата на религията или вярата защитава човешките същества, а не религиозните хегемонии или определени идеи на православието. Следователно, отправната точка трябва да бъде собственото разбиране на човешките същества по въпросите на религиозното убеждение, идентичност и практика. В Пакистан, обаче, на Ахмадистите е официално забранено да изразяват своите религиозни разбирания с думи и дела, така че те са изправени пред наложената от държавата дилема да избират между това да се самоизключат от обществото или да изменят на себе си.

Не бива да забравяме, че Пакистан има също и традиции на религиозна толерантност, открита добросърдечност и продуктивно съвместно съществуване в многообразието. Пакистанците имат важен принос в развитието на свободата на религиите и вероизповеданията в международен аспект. В крайна сметка, създаването на стабилна култура на човешките права би била в интерес на всички. Не само членовете на малцинствата, но и мнозинството би имало полза от социална атмосфера, където религиозните проблеми могат да се разрешат свободно и без страх. В същото време третирането на малцинствата остава като лакмус тест. В този смисъл бедственото положение на Ахмадистите трябва да безпокои всички в Пакистан.

На снимките:

Книги, изгорени пред джамията в Дулмиал, Чаквал

Масштабът на религиозно преследване по света не е широко оценен. Нито пък е ограничен за християните в проблемните райони на Средния Изток. Скорошен доклад споменава, че нападенията над язиди, евреи, ахмадисти, бахаи и много други малцинствени вероизповедания нарастват.

ПРЕДИСЛОВИЕ

От Ахмед Шахед, специален репортер на Обединените Нации за Свободата на Религиите и Вероизповеданията

Ахмадистката Мюсюлманска Общност в Пакистан е изправена пред брутално преследване. Одобрено от законодателството, това преследване отличава Ахмадистите от другите малцинства. Този Доклад за Откриване на Факти е описание на враждебността, насилието и дискриминацията, от които Ахмадистите ежедневно страдат. Имайки предвид опасното положение, е от жизненоважно значение да се наблюдават и документират продължаващите злоупотреби, като първа стъпка в търсенето на отговорност. Изключително обезпокояващо е обаче, че положението на Ахмадистите се влошава през последните години, както ясно показва и този доклад.

Ахмадистите мюсюлмани се сблъскват с множество форми на преследване – едновременно от държавни и недържавни лица. Държавните власти не признават официално Ахмадистите като религиозна група. Обвинени в ерес, те са лишени от изразяване на общностно вероизповедание и свободата да разкриват религията си. Анти-ахмадистките разпоредби са пропили пакистанската правна система и на Ахмадистите е забранено да се идентифицират като мюсюлмани. Още повече, отказът на държавата да защитава адекватно тяхната физическа сигурност, излага Ахмадистите на насилие, извършвано от недържавни лица, включително от тези, които умишлено се насочват към тях. Омразният дискурс в медиите още повече допринася за тази атмосфера на безнаказаност. Тези факти създават една токсична комбинация, която прави нормалният живот невъзможен за Ахмадистката Мюсюлманска Общност в Пакистан.

Според международните закони за човешки права, държавата е длъжна да уважава свободата на религиите и вероизповеданията на всеки и да му осигурява защита срещу всякакви нарушения от трети страни. Казано просто, държавата не може да натрапва религиозни възгледи на гражданите си и трябва да предлага еднаква защита на закона за всички в рамките на неговата юрисдикция.

Този Доклад показва, че положението на Ахмадистите става непоносимо. Международната общност има отговорността да говори ясно и открито срещу документираните злоупотреби и системното преследване, с които Ахмадистите се сблъскват: и да зачитат фундаменталните права на всички.

На снимката:

Тълпа, нападаща Ахмадисти и плякосваща тяхната собственост

Дулмиал, Чаквал

На снимката:

Нашето наследство

Това оръдие беше предоставено на Дулмиал в знак на признателност за услугите, извършени от всички прослойки на селото по време на и преди Първата Световна Война 1914-1919 г.

Оръдието беше донесено от Джелам и поставено тук под ръководството на капитан Малик Гулам Мухамад и други ветерани през 1925 г.

РЕЗЮМЕ

От Катарина Кинвал, главен редактор, политическа психология, професор по политически науки – Университет Лунд – Швеция

Този Доклад беше изготвен от международния Комитет за Човешки Права и Азиатската Комисия за Човешки Права, в партньорство с Християнска Солидарност по Света и Форум за Религиозна Свобода – Европа. Този Доклад е продължение на доклада от 2015 г., който ясно показва, че Ахмадистите в Пакистан са жестоко нападени, заплашвани, тормозени и преследвани на всички обществени нива. Този Доклад придава исторически контекст на тези груби нарушения на човешките права, насочени към Ахмадистката Мюсюлманска Общност от приемането на Второто Изменение на Конституцията през 1974 г. от Пакистан, декларирайки Ахмадистите като немюсюлмани. Това отлъчило Ахмадистите-мюсюлмани от лоното на Исляма. Това беше разяснено още от тогавашния Президент Генерал Зиа, който през 1984 г., при Военната Диктатура въведе Наредба XX, определяща Ахмадистите-мюсюлмани като престъпници и подлежащи на лишаване от свобода, ако практикуват основните принципи на исляма. Наказанието за всеки, обвинен по тези закони, е до 3 години затвор, докато РРС 295 от Закона за богохулство, която се отнася до пренебрежителни забележки за Пророка, е престъпление, наказуемо със смърт според пакистанския наказателен кодекс. Този закон е специално насочен към Ахмадистите. Докладът хвърля светлина върху варварската жестокост, която се извършва ежедневно на политическо, икономическо, социално и образователно ниво, засягаща Ахмадистите.

Този Доклад свидетелства още и за равносилните на смърт несправедливости, с които се отнасят към малцинствените религиозни групи, като Ахмадистите-мюсюлмани. Общата социална среда на безнаказаност и подстрекателство е създала атмосфера на религиозна истерия, в която набелязаните малцинства, както Ахмадисти, така и не-ахмадисти, губят живота си с шокиращо нарастваща честота. Този Доклад е призив към света да действа сега и да предотврати по-нататъшни жестоки несправедливости. Това е изискване сега към световните лидери да защитят и да действат, тъй като ключов принцип на Обединените Нации е да гарантира на всички човешки същества, независимо от националността, местоживеенето, пола, националния или етнически произход, цвета, религията, езика и какъвто и да е статут, че ние сме равноправни в човешките си права, без дискриминация.

Всички тези права са взаимосвързани, взаимозависими и неделими.

Задължително е за Правителството да действа по определени начини или да се въздържа от определени действия, за да подкрепи и защити човешките права и фундаменталните свободи на индивидите или групите. Това беше основна и първостепенна цел на създателя на Пакистан – Мохамед Али Джина. Той провъзгласи и изрази ясно задължението за защита на религиозната свобода, когато каза: „Вие сте свободни, вие сте свободни да отидете в храмовете си. Свободни сте да отидете в джамиите си или на

което и да е друго място за поклонение в тази държава Пакистан. Можете да принадлежите на която и да е религия, каста или вероизповедание”.

Това все по-регресивно законодателство, одобрявано от пакистанското правителство, е в противоречие с фундаменталните човешки права, изразени от Мохамед Али Джина в чл.18 на Обединените Нации, като ефективно отрича на Ахмадистите-мюсюлмани техните основни фундаментални права на религиозна свобода и човешко право. На политическо ниво Докладът потвърждава как Ахмадистите продължават да бъдат изправени пред политическа дискриминация при оценяване на електоралната система, като са поставени на отделен електорален списък, съдържащ техните имена, адреси и религия. За да бъдат включени в общия списък на гласуващите, те са длъжни да се отрекат от техния основател – Хазрат Мирза Гулам Ахмад. Отказвайки да се закълнат в доктрините на исляма, както са очертани от Светия Пророк, Ахмадистите остават ефективно лишени от права. Това политическо преследване е институционализирано и системната и варварска природа на тези бруталности е фокусирана основно върху Ахмадистката мюсюлманска общност, заради това, че приема създателя си.

Организации като UNHCR и докладът на шведското външно министерство от 2016 г. в Пакистан също хвърлят светлина върху дискриминацията, която понасят малцинствените секти и особено Ахмадистката мюсюлманска общност. UNHCR стигна дотам, че посочи в последните Указания за допустимост от 2017 следното:

„UNHCR счита, че исканията за убежище, подадени от пакистански граждани, изискват внимателно обмисляне, заради породените рискове, следователно се изисква да бъдат разглеждани като бежанци...В допълнение, UNHCR счита, че членовете на Ахмадисткото религиозно малцинство вероятно ще имат нужда от международна протекция.”

Държавният Доклад от 2016 г. на шведското външно министерство поставя акцент ясно и кратко върху следното, свързано с Ахмадистите-мюсюлмани:

„Дискриминацията на Ахмадистката общност е особено груба и институционализирана. Ахмадистите се определят от Конституцията като немюсюлмани. Дискриминационното законодателство определя, че на практика е незаконно за членовете на общността да практикуват религията си.” / страница 11/21 от Доклада /

Това подчертава непоносимата несправедливост, извършена от Пакистан, която е вкоренена и институционализирана в отношението на държавата към Ахмадистите-мюсюлмани.

Необходимо и належащо е сега световните лидери, дипломатите и агенциите за човешки права, както и активистите за човешки права, да действат, за да прекратят тази жестокост и да застанат заедно срещу кризата, така че бъдещите поколения да живеят в спокойно,

толерантно, разнообразно, обичащо правдата общество, очертаващо фундаменталните опори на основните и универсални Човешки Права.

Катарина Кинвал, главен редактор, политическа психология, професор по политически науки – Университет Лунд – Швеция

„UNHCR счита, че членовете на Ахмадисткото религиозно малцинство вероятно ще имат нужда от международна протекция.”

КЛЮЧОВИ КОНСТАТАЦИИ

Злоупотребява се с антитерористичните закони срещу Ахмадистите и други религиозни малцинства.

Образователните Текстове популяризират нетърпимостта и омразата, особено учебните програми за Религиозно Обучение.

Жените-ахмадистки са изключително уязвими и по-лесно разпознаваеми, което води до нарастване на преследването им.

Конституцията и законите на Пакистан дискриминират Ахмадистите-мюсюлмани.

Изменението на Наказателния Кодекс през 1984 г., забраняващо изразяването на мюсюлманската им идентичност, посяга върху положението на Ахмадистите след това. Правото на Глас – отделната електорална система за Ахмадистите прави общността им незащитена и лишена от граждански права. На практика Ахмадистите нямат право да гласуват.

Национализираните училища и колежи на Ахмадистите все още не са върнати на тяхната общност, в съответствие с политиката на пакистанското правителство.

Пространството за гражданското общество се свива, като се има предвид нарастването на религиозността и влиянието на твърдолинейните духовници, които имат значителна власт на улицата.

Децата от ранна възраст се обучават в омраза към Ахмадистите.

Изменението на Конституцията от 1974 г., определящо Ахмадистите като немюсюлмани, положи основите на трудности и преследване за тази мюсюлманска секта за много години напред.

Съдебната власт е заплашена и поставена под напрежение от духовниците и адвокатите, които споделят идеологията на фундаменталистите.

Има малка свобода на изразяване при медиите и журналистите, които открито докладват за проблемите и симпатизират на Ахмадистите с риск за себе си.

Отсъствието на необходимата политическа воля / най-вече поради страх от репресии, но понякога и поради симпатия към православните духовници / възпрепятства какъвто и да е прогрес в борбата с нарушаването на Човешките Права на Ахмадистите, чрез законови реформи или разпоредби със съответната подкрепа и ресурси.

Право прилагашите агенции често са бездушни и нежелаещи, а често и неспособни да осигурят протекция на Ахмадистите, поради натиска от страна на православните духовници.

Жените-ахмадистки са двойно непривилегирани откъм ограничаване и съкращаване на техните дейности.

На практика:

1. Социално – в репресивния по полов признак Пакистан и
2. Отказ за конгрегационни молитви и други комунални дейности, поради положението със сигурността на Ахмадистите;

Ахмадистите в Пакистан живеят в страх и са им отказани най-основните и фундаментални човешки права за религиозна свобода, и са подложени на риск от жестокостите на тълпата.

Пропагандата за омраза срещу Ахмадистите-мюсюлмани в медиите, на улицата, по плакатите, разпространявана чрез брошури и на големи събирания, е ендемична и продължава неотслабващо и нецензурирано, подхранваща преследването на Ахмадистите.

Религиозността прониква в повечето аспекти на живота и във всички слоеве на обществото, и пролиферацията на медресета задълбочава анти-ахмадистките настроения в обществото.

Въздействие върху Ахмадистите – ежедневните ограничения, поставяни върху Ахмадистите, оказват психологическо влияние върху много деца, жени и мъже.

ВЪВЕДЕНИЕ

От Д-р Катрина Лантос Сует – Президент на Фондация „Лантос“ за Международни Човешки Права и Справедливост, предишен председател на американската комисия за международна религиозна свобода

/ лого /

6 юли, 2017 г.

Този важен нов доклад на Комитета за Човешки Права достига до смразяващо, но точно заключение, а именно, че Ахмадистката общност в Пакистан е изправена пред екзистенциална заплаха. За съжаление, това крайно заключение не е нито песимистично, нито преувеличено. По-скоро е предпазливо разчитане на фактите и е информирано от историята и нейните отрезвяващи уроци.

Пиша тези думи като дъщеря на Конгресмена Том Лантос, единственият оцелял от Холокоста, избран някога да служи на Конгреса на Съединените Щати и неговият най-пряк лидер в борбата за човешки права. Моят покоен баща каза известните думи: „Лустрото на цивилизацията е тънка хартия. Ние сме негови пазители и не можем никога да си почиваме.” В Пакистан лустрото на цивилизацията драматично е изтъняло, тъй като е свързано със защитата на фундаменталните права на Ахмадистката общност и е задължено на цивилизования свят да говори и да действа от негово име, преди да е станало прекалено късно.

Докладът е насочен към ключовите движещи сили, които стоят зад това бедствено състояние на нещата. Те включват една дълбоко нарушена правна рамка, институционализираща и систематизираща преследването на Ахмадистката общност: широко разпространената употреба и злоупотреба с пакистанските закони за богохулство, които са последователно използвани като оръжие срещу Ахмадистката общност. Прекалено често тези закони за богохулство функционират като непобедим „коз“ в ръцете на преследвачите; и принципно общата социална среда на безнаказаност и подстрекателство, която е създала атмосфера на религиозна истерия, насочена срещу малцинствата, както ахмадисти, така и не-ахмадисти, губещи живота си с шокираща честота.

Този доклад е призив към света да действа не само в защита на могъщите стандарти за правата на човека, узаконени в чл. 18 на Универсалната Декларация, а и на историята на Пакистан за зачитане на религиозната свобода и малцинствените общности. Създателят на Пакистан – Али Джина е изразил ясно задължението за защита на религиозната свобода, когато е казал: „Вие сте свободни, вие сте свободни да отидете в храмовете си. Свободни сте да отидете в джамиите си или на което и да е друго място за поклонение в тази държава Пакистан. Можете да принадлежите на която и да е религия, каста или вероизповедание”.

Красивото знаме на Пакистан беше съзнателно проектирано да символизира задължението на държавата към исляма, както и към правата на своите религиозни малцинства. Зеленото поле представлява исляма, а бялата ивица представлява религиите на малцинствата в Пакистан, свързани заедно в стремежа си към прогрес и светлина, символизиращи от полумесец и звезда.

Крайно време е за Пакистан да върне визията на Джина, която беше въплътена в най-важният символ на нацията. Крайно време е и за света да заработи по-ефективно и последователно в защита на правата на Ахмадистката общност. Пакистанските ахмадисти показват изключителна смелост и доброжелателност в начина, по който преживяват преследванията и насилието, на които са подложени, но те не трябва да бъдат оставени да се справят сами с тези заплахи.

Този ценен доклад за откриване на факти трябва да бъде призив за действие към състрадателните народи и хора по целия свят.

Д-р Катрина Лантос Сует

Председател, Фондация "Лантос" за Човешки Права и Справедливост

бивш председател, Американска комисия за международна религиозна свобода

6 Dixon Avenue, Suite 100 - Concord, NH 03301 - (603) 226-3636

www.lantosfoundation.org

Свещеният Коран, осквернен от тълпата след нападението

МЕТОДИКА

Този доклад беше възложен от Азиатската Комисия за Човешки Права / АКЧП / и Международния Комитет за Човешки Права / МКЧП /, работещи в сътрудничество с Форума за Религиозна свобода - Европа (FOREF) и Християнската Солидарност по Света. Докладът беше продължение на предишната мисия за установяване на факти, координирани и улеснени от АКЧП и МКЧП през декември 2014 г. След тази мисия, първият подробен доклад за преследването на Ахмадистите стартира през март 2015 г., на странично събитие по време на заседанието на Съвета за Правата на Човека в Женева. Настоящият доклад оценява преди всичко дали преследването на Ахмадистите се е подобрило или се е влошило от 2015 г. досега. Съответно, група от независими членове, състояща се от адвокат, журналист и експерти по човешките права участваха в мисия за установяване на факти в Пакистан през април 2017 г. Разходите по Мисията бяха поети от Ахмадистката мюсюлманска общност и МКЧП. Никой член на мисията няма или няма да получи компенсации за своето време. Както при предишната мисия за установяване на факти, на членовете на мисията е осигурена анонимност от съображения за сигурност, благосъстояние и поради политически причини.

По време на едноседмичната мисия членовете пътуваха от Лахор до Исламабад, продължиха към Джелам, Чаквал и накрая до Рабуа, където се проведеха срещи с физически лица и организации. Мисията интервюира държавни представители, активисти за човешки права, водещи журналисти, водещи членове на гражданското общество, адвокати и съдии, и взе доказателства от повече от сто лица, които заявиха, че са били жертви на религиозно преследване. Това беше интензивно упражнение, а в някои случаи членовете на мисията бяха разделени на групи, за да съберат съответните доказателства и ефективно да вземат изявления. Като общ принцип, на интервюираните хора и организации е запазена анонимност заради тяхното благосъстояние и защита. Анонимността, която им беше позволена, беше ясна за тях от самото начало, за да улесни целите на мисията за установяване на факти. Мисията започна разследванията си в Лахор в джамията Дарул Зикр, която е била обект на координирани атаки на 28 май 2010 г. По

времето, прекарано в Лахор мисията се срещна с повече от 50 Ахмадисти, включително ученици и дами, които споделиха преживяванията си от ежедневието в Пакистан и проблемите, които срещат заради религиозните си убеждения. Мисията се срещна с водещи журналисти и членове на гражданското общество, включително Асма Джахангир, член на Пакистанската комисия за правата на човека и бивш специален докладчик на ООН за свободата на религиите и вероизповеданията, с Ръководителя на пакистанските регулаторни органи за електронните медии; с адвокати и съдии.

В Исламабад мисията се срещна с: пресата от водещите национални и международни медии на урду и английски език; експерти по правата на човека; водещ умерен мюсюлмански духовник; няколко Върховни комисари; педагози; федерални политици; пенсиониран съдия от Върховния съд; и помощни агенции. Мисията също получи възможност да посети завода „Chip-board” в Джелам, който е бил изгорен до основи през 2015 година от протестиращи анти-ахмадисти, говорейки пряко с участващите. Оттам Мисията отиде в Чаквал, за да види Ахмадистка мюсюлманска джамия, която наскоро беше запечатана от властите през 2016 г. Накрая мисията пътува до Рабуа. Тук се срещна със старши членове на Ахмадистката общност и видя от първа ръка офисите на общността, които наскоро бяха нападнати от властите. В Рабуа мисията се срещна и с около 100 човека, които заявиха, че са били пряко или непряко засегнати, заради тяхната вяра. Те включваха лица, които бяха принудени да се завърнат от страни като Шри Ланка, ученици и учители. Член на настоящата мисия също беше част от предишната мисия и следователно можеше да потвърди това. Мисията продължи посещението с последвали изследвания и проверени профили, за да се гарантира точността на този Доклад. Мисията се стреми по всяко време да осигури неутрална и фактическа история за преследването на Ахмадистите.

„Като общ принцип, интервюираните лица и организации са получили анонимност заради тяхното благосъстояние и защита.”

На снимката: Разруха след нападение на Ахмадистка джамия в Дулмиал през 2016 г.

ПРЕПОРЪКИ

Мисията отбелязва, че препоръките, изложени в проучвателния доклад от 2015 г., са все още актуални и днес. Мисията изразява съжаление, като отбелязва, че с последния си Доклад е постигнала малък напредък, ако изобщо има такъв. Ние поставихме нашите препоръки по-надолу и призоваваме Пакистан да изпълни международните си задължения, като отмени определени закони, които са несъвместими с установения закон за правата на човека и международните конвенции, които Пакистан е ратифицирал. Ние също призоваваме международната общност да положи съгласувани усилия, за да гарантира, че нормите за правата на човека се приемат и прилагат в Пакистан и се прилагат без каквато и да е дискриминация. Отбелязваме, че борбата срещу екстремизма, борбата срещу тероризма и надеждите за икономическо и социално развитие не могат да бъдат постигнати без защитната мантия на закона, обхващаща еднакво всички граждани на Пакистан.

ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ ИМАТ ПРАВО ДА ГЛАСУВАТ

Да се премахне отделния избирателен списък на Ахмадистите и да се гарантира, че всички граждани имат равно право да гласуват, независимо от религиозните им или нерелигиозни философски вярвания, или нерелигиозни убеждения.

В КРАТКОСРОЧЕН ПЛАН

АНТИТЕРОРИСТИЧНИ ЗАКОНИ

Антитерористичните закони не трябва да бъдат използвани срещу Ахмадистите или други религиозни или етнически малцинства и тяхната литература не трябва да бъде класифицирана като омразна за тази цел.

В КРАТКОСРОЧЕН ПЛАН

ОСВОБОДЕТЕ ВСИЧКИ АХМАДИСТИ, ДЪРЖАНИ В ЗАТВОРА

Освободете всички ахмадисти, държани в затвора заради Закона за богохулството, законодателството срещу тероризма и законите, които са фокусирани върху Ахмадистите. Веднага освободете и отхвърлете обвиненията срещу Абдул Шакур и всички мъже, арестувани по време на нападението над Рабуа.

В КРАТКОСРОЧЕН ПЛАН

ВЪРНЕТЕ НАЦИОНАЛИЗИРАНИТЕ УЧИЛИЩА И КОЛЕЖИ

Върнете национализираните училища и колежи на Ахмадистите, в съответствие с политиката на правителството на Пакистан по този въпрос.

В КРАТКОСРОЧЕН ПЛАН

Към държавата Пакистан

В ДЪЛГОСРОЧЕН ПЛАН

Призоваваме правителството на Пакистан да изпълни принципите на религиозната свобода, възприети от бащата на Пакистан, Мохамад Али Джина, и да защитава основните права на всички общности на вярата, включително на Ахмадистите, които са допринесли толкова много за нацията.

1. ОТМЕНЕТЕ ВТОРОТО ИЗМЕНЕНИЕ НА ПАКИСТАНСКАТА КОНСТИТУЦИЯ И НАРЕДБА ХХ
2. ОТМЕНЕТЕ ЗАКОНИТЕ ЗА БОГОХУЛСТВО.
3. ИНВЕСТИРАЙТЕ В ДЪРЖАВНОТО ОБРАЗОВАНИЕ, ЗА СТИМУЛИРАНЕ НА СОЦИАЛНОТО ВКЛЮЧВАНЕ И СБЛИЖАВАНЕ, КЪДЕТО ДЪРЖАВАТА Е НЕУТРАЛНА.
4. СПЕЦИАЛЕН ДОКЛАДЧИК НА ООН ЗА СВОБОДАТА НА РЕЛИГИЯТА ИЛИ ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАТЕНИК НА ЕС ЗА РЕЛИГИОЗНИТЕ СВОБОДИ, ЗА ДА РЕЦЕНЗИРА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА, ПОЛОЖЕНИЕТО С РЕЛИГИОЗНИТЕ СВОБОДИ И ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА В ПАКИСТАН.

ЧАСТ ПЪРВА. ПРАВЕН, ПОЛИТИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОНТЕКСТ

а. Законодателство и върховенство на закона

"Ислямизацията" на Пакистан, която започна по време на правителството на бившия премиер Зулфикар Али Бхуто през 70-те години на миналия век, достигна кулминацията си през 80-те години на миналия век с ислямисткия режим на военния диктатор генерал Зиа Ул-Хак. По време на потисничеството на Хак, на Ахмадистите беше забранено да се наричат мюсюлмани и да изграждат свои джамии. Техните богослужебни места бяха затворени или осквернени от ислямистите. Ахмадистите вярват, че са мюсюлмани. Независимо от това, през 1974 г., народното събрание на Пакистан, въз основа на мнозинство, обяви, че те са не-мюсюлмани. Това стана чрез приемане на 2-рото изменение към Конституцията на Пакистан, с добавянето на член 260, параграф 3 към Конституцията, според който Ахмадистите не са мюсюлмани, въпреки собственото им вероизповедание и мисъл.

Освен това, през 1984 г., Наредба ХХ добави раздели 298-Б и 298-В към Пакистанския Наказателен Кодекс. Те гласят:

"298-Б. (1) Всяко лице от групата Кадияни или групата Лахори, което се нарича "Ахмадист" или с друго име, което чрез думи, изговорени или написани, или чрез видимо представяне -

а) се отнася до или адресира към всяко лице, различно от Халифа или спътницата на Светия Пророк Мохамед (мир на праха му), като "Амеер-ул-Муминеен", "Халифатум Моминеен", "Халифа-тюл-мюсюлмен", "Сахаби" или "Рази Аллах Анхо";

б) се отнася до или адресира към всяко лице, различно от съпругата на Светия Пророк Мохамед (мир на праха му), като "Ummul-Mumineen";

в) се отнася до или адресира към всяко лице, различно от член на семейството "Ahle-bait" на Светия Пророк Мохамед (мир на праха му), като "Ahle-bait"; или

г) се позовава на имената или нарича, своето място на поклонение "Masjid"; се наказва с лишаване от свобода, с каквото и да е описание, за срок, който може да продължи до три години, като също подлежи и на глоба.

(2) Всяко лице от групата на Кадияни или групата Лахори (което се нарича "Ахмадист" или с друго име), което чрез думи, изговорени или написани, или чрез видимо представяне се отнася до начина или формата на призоваване към молитви, следвана от неговата вяра като "Азан" или цитира „Азан”, както това се използва от мюсюлманите, се наказва с лишаване от свобода, с каквото и да е описание, за срок, който може да продължи до три години, и също подлежи на глоба. "

"298-В. Всяко лице от групата на Кадияни или Лахори (което се нарича "Ахмадист" или с друго име), което, пряко или непряко, се представя като мюсюлманин или призовава, или се позовава на вярата си като мюсюлманин, или проповядва и разпространява вярата си, или кани другите да приемат неговата вяра, чрез думи, изговорени или написани, или чрез видими представителства или по какъвто и да е начин пренебрегва религиозните чувства на мюсюлманите, се наказва, с каквото и да е описание, за срок, който може да достигне до три години и също подлежи на глоба. "

Като такава, по силата на Наредба ХХ от 1984 г., това е нарушение, ако Ахмадистът вярва и изразява истинската си вяра, че той / тя е мюсюлманин.

Тези закони сериозно накърняват свободата на религията. Те удрят в душата на самата религия и я делегитимизират в очите на държавата, правейки последователите ѝ "престъпници". Общият коментар на HRC 22, който се отнася до Член 18.2 от Международната Конвенция за граждански и политически права от 1966 г. (ICCPR) ясно забранява всяка форма на принуда, която би нарушила правото да има или да приеме религия или убеждения, включително използването на заплахата с физическа сила или наказателни санкции, за да бъдат принудени вярващите или невярващите да се придържат към религиозните си убеждения и конгрегации, да се отрекат от своята религия или вяра, или да приемат друга вяра.

Тези закони допълнително удрят в самото сърце на свободата на вярата и също са в нарушение на различни свободни устни закони. Във връзка с това, член 1 от Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религия или убеждения, провъзгласена от Резолюция 36/55 на Общото събрание от 25 ноември 1981 г., защитава свободата "самостоятелно или в общността с другите, на обществено място или у дома, всеки да проявява своята религия или убеждения в поклонение, ритуали, практика и преподаване. "Член 1, параграф 2 освен това отбелязва, че никой не може да бъде подложен на "принуда", която би нарушила свободата му да има религия или убеждения по свой избор. Член 2 по-нататък забранява дискриминацията от страна на държавата. Член 6 определя елементите на правата, които трябва да бъдат защитени, изброявайки аспекти като богослужение или събиране, писане, издаване и разпространение на публикации (вж. също част 4 от Общия Коментар № 22), правото да се преподава религия или вяра на места, подходящи за тези цели. Член 4 представлява утвърждаващо задължение на държавите да отменят законодателството, когато това е необходимо, и да забранят всякаква дискриминация. Тези закони противоречат на самата същност на член 18 от Международния Пакт на ООН за граждански и политически права ("ICCPR")², който признава фундаменталните и основните права на съвестта, мисълта и религията. Това предвижда:

Първата част от това право не подлежи на квалификация. То е абсолютно изразено. Ахмадистите са лишени от това абсолютно и ненакърнимо човешко право в Пакистан.

През 1993 г., по преценка на мнозинството, Върховният съд се произнесе, че когато един Ахмадист рецитира Калимата (където е заявено, че Мохамед е истински Пророк на Бог) или по някакъв начин се асоциира с него, той публично осквернява името на Светия Пророк, мир на праха му.

От горепосочените разпоредби ясно се вижда, че на Ахмадистите е изрично забранено да изразяват своята истинска вяра като мюсюлмани. Също така им е забранено да говорят за своята вяра с другите, като най-вече се отнася за разпространението на тяхната вяра или приканване на другите към тяхната вяра.

ЗАКОНИТЕ ЗА БОГОХУЛСТВО

Законите за богохулството, и по-специално раздели 295-А, Б и В от Пакистанския Наказателен Кодекс, остават ключова област за размисъл. Тези законови разпоредби, които криминализират обидите срещу исляма, са проблематични по редица причини, особено когато с тях често се злоупотребява за разчистване на лични сметки. Тяхната неточност създава проблеми, особено за малцинствата, тъй като определението за

богохулство е неясно и не се занимава с въпросите за намерението. Също така изискваният стандарт на доказване е нисък, като по-нататък е оставен отворен за злоупотреба. Религиозните духовници използват законите за богохулство, за да насърчават поддръжниците си да вземат закона в собствените си ръце и да подкрепят убийствата на малцинствата в името на религията. Ахмадистите продължават да бъдат изправени пред фалшиви обвинения в богохулство. Например, на 20 ноември 2015 г., имаше жестоко нападение срещу завод на Ахмадисти в Джелам, което доведе до значителна разруха на завода. Тази атака беше оправдана от тълпата, голяма част от която работеше във фабриката, въз основа на това, че собствениците Ахмадисти и един член на персонала на Ахмадистите са богохулствали. Тези закони продължават да се поддържат на най-високо ниво. През март 2017 г. министър-председателят Наваз Шариф написа на официалната страница на партията си в Twitter, че богохулството е "непростимо престъпление". Той издаде заповед за премахването на богохулното съдържание онлайн и каза, че всеки, който е публикувал такова, трябва да се изправи срещу "строго наказание, според закон"⁴.

Ахмадистите не могат да се защитят срещу обвиненията в богохулство, без да извършат богохулство и без да се поставят в остри правни, физически и социални опасности. Едно лице, което интервюирахме (КК), каза: "Ние сме правни врагове на държавата и не можем да очакваме защита от нея". Ахмадистите, които са в опозиция на законодателството, превръщащо религията им в престъпление, се смятат за "предатели". Обвиненията срещу Ахмадистите не се опровергават. Те представляват "факти", които се разширяват и украсяват в обществения дискурс, без да се опровергават, за да се превърнат в преувеличени и безмилостно увековечени слухове. "Никой не смее да обсъжда отмяната на Второто Изменение заради нещо, което не харесва, това е богохулство". Както ни информира високопоставен адвокат от Върховния съд, съдилищата налагат теологични решения: "Джихадистко е да се убиват публично Ахмадисти". Законите за богохулството предразполагат към атмосфера на истерия, в която дори не-ахмадисти губят живота си, някои обвинени в това, че са Ахмадисти. Машал Хан, студент по светска журналистика в Университета Абдул Уали, беше бит до смърт и застрелян на 13 април 2017 г. от тълпа, която го обвини, че е публикувал богохулни послания във Facebook и че е Ахмадист. Той е отричал да е Ахмадист. Няколко дни по-късно тълпата нападна човек, обвинен в богохулство в Читрал, и шестима полицейски служители са били ранени, опитвайки се да го защитят. Представителите на мюсюлманската общност "Ахмадия" обясниха, че законите за богохулство жестоко ограничават Ахмадистите да практикуват своята вяра, независимо дали колективно или индивидуално. Законите създават ситуация, в която дори и всекидневните религиозни практики носят риск от наказателно преследване. Мисията беше информирана, че книгите и литературата на Ахмадистката общност са забранени. Това допълнително се усложнява чрез използването на законодателство срещу тероризма и срещу Ахмадистите⁵. Публичните срещи на Ахмадистите са забранени⁶ и те нямат право на свободни събирания. Накратко, има постоянен страх от наказателно преследване срещу Ахмадистите, както и страх от жестокостите на тълпата.

3. <http://www.bbc.com/news/world-asia-39593302>

ЗАКОН ЗА ИЗБОРИТЕ

Ахмадистите действително са лишени от правото да гласуват и от други граждански права, освен ако не се обявят за немюсюлмани. Те остават единствената отпадна група в Пакистан. Всъщност, изборителната комисия на Пакистан допълнително институционализира лишаването им от тези права. Тя реши, че на Ахмадистите може да бъде разрешено да гласуват само в отделен регистър и като се самоопределят като немюсюлманско малцинство, отричайки се от своята вяра.

Докато Ахмадистите са регистрирани в отделен изборителен регистър, всички останали общности - независимо дали са мюсюлмани, сикхи, хиндуисти или християни - са включени в единен общ регистър. Изискването Ахмадистите да се отрекат от вярата си, за да гласуват, е довело до отнемането на правата им от пакистанската политика повече от 30 години. Още по-лошо, отделният изборителен регистър на Ахмадистите е обществено достояние, което улеснява екстремистите да стигнат до тях. По закон, изборителната комисия на Пакистан трябва да подготви изборителния списък или списъка за гласуване и да го провери от Регистъра на Националната база данни и Регистрационния Орган (NADRA). Но всъщност, местните офиси на изборителната Комисия вземат списъка от NADRA и го публикуват за информация. Базата данни на НАДРА има подробности за всяко лице, включително и за неговата религия. Изборителните списъци или списъците за гласуване се изготвят въз основа на националната идентичност (NIC) чрез базата данни на NADRA. Гражданинът на Пакистан трябва да кандидатства за NIC и данните се съхраняват в базата данни на NADRA. Базата данни на NADRA се използва от изборителната комисия за изготвяне на списъка с гласуване. Всички изборители са поставени в общия списък, независимо от религията. Въпреки това, може да бъде подадено възражение въз основа на крайността на Пророчество (KN). Изборителят трябва да направи декларация на KN. Ако това не е направено, тогава този гласоподавател се поставя в Отделния списък. Истината е, че отделен списък се използва само за Ахмадистите, тъй като изборителната комисия автоматично поставя Ахмадистите изборители от базата данни NADRA в допълнителния списък. Ако Ахмадистите искат да гласуват, те трябва да декларират себе си като немюсюлмани. Това е нарушение на член 25 от ICCPR, който предвижда:

"Всеки гражданин ще има правото и възможността, без да има разграничение, споменато в чл.2, / включително "религия, политическо или друго мнение"/ и без неоправдани ограничения:

- а) да участва пряко или чрез свободно избрани представители в управлението на обществените дела;
- б) да гласува и да бъде избран на местни периодични избори, които се провеждат с универсално и равно изборително право и чрез тайно гласуване, гарантиращо свободното изразяване на волята на изборителите;
- в) Да има достъп, при общи условия на равенство, до обществена услуга в своята страна.

"

Тази процедура не се спазва за други малцинства, които автоматично се включват в Общия Списък. Въпреки това, ако се повдигне възражение, те трябва да бъдат поставени в Отделен Списък, освен ако не е подадена декларация на KN.

5. Общ Коментар 22, параграф 4: "... Освен това, практикуването и преподаването на религия или убеждения включва актове, които са неразделна част от поведението на религиозните групи от основните им занимания, като например свободата да избират своите религиозни водачи, свещеници и учители, свободата да провеждат семинари или да имат религиозни училища и свободата да подготвят и разпространяват религиозни текстове или публикации. "

6. Вж. По-горе член 1 от Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основаващи се на религия или убеждения, провъзгласена с Резолюция 36/55 на Общото събрание от 25 ноември 1981 г. Също така вижте: Общ коментар 22, ал. 4: "Правото да се изразява религия или убеждения може да бъде упражнявано "самостоятелно или в общността с други, на публично място или у дома". Свободата да се изразява религия или вяра в поклонението, ритуалите, практиката и преподаването, обхваща широк спектър от действия. Концепцията за поклонение се простира до ритуални и церемониални действия, давайки пряк израз на вярата, както и различни практики, които са неразделна част от тези действия, включително изграждането на места за поклонение, използването на ритуални формули и предмети, показване на символи, спазване на празниците и дните за почивка ... "

На снимката: Тълпата напада Ахмадисти, изгаря и ограбва тяхна собственост

Антитерористично Законодателство

"Националният план за действие" (2014 г.) се използва за насочване към опонентите на правителството и е правният инструмент за забрана и изземване на публикациите на Ахмадистите. Професионален Ахмадист заяви: "Те ни изблъскват до стената".

Делата се изпращат в съдилищата за борба с тероризма. Процесите са политизирани. Това е ново и тревожно развитие от 2015 г. и добавя ново измерение на преследването. Антитерористичното законодателство се използва срещу Ахмадистите, като обявява, че тяхната литература е омразен материал, според Националният План за действие ⁸. Това законодателство трябва да спре сектантската омраза срещу малцинствата, но все повече се използва от държавата, за да забрани литературата на Ахмадистите и екстремистките духовници да се насочат към Ахмадистите. Това има дълбоки последици и е стигнало много по-далеч от Законите за богохулство, тъй като всеки Ахмадист вече може да бъде арестуван без предизвестие и без право на пускане под гаранция. Наказанието е задължително пет години лишаване от свобода. Изключително важно е, че Ахмадистите се профилират според това законодателство. Националният План за действие е източникът на нападението в Рабуа, Чаквал и при арестуването на Абдул Шакур (старият собственик на книжарница). Пакистан използва антитерористичните закони като претекст за отричане на Ахмадистите на основното им човешко право на религиозна свобода. Арестът и осъждането на Абдул Шакур е още един пример за системните и нечувани нарушения на свободата на религията или убежденията в Пакистан.

7. Общ Коментар № 22, параграф 5: [...] Член 18.2 забранява принудата, която би нарушила правото на някого да има или да приеме религия или убеждения, включително използването на заплаха от физическа сила или наказателни санкции, за да принуждаване на вярващите или невярващите да се придържат към своите религиозни убеждения и конгрегации, да оттеглят своята религия или вяра или да се отрекат от вярата си, или да има практики със същото намерение или ефект, като например тези, които ограничават достъпа до образование, медицинска помощ, трудова заетост или правата, гарантирани от член 25 и други разпоредби на Конвенцията, които също са несъвместими с член 18.2. [...]; Вижте също така: Член 25 ICCPR: Всеки гражданин има право и възможност, без някое от разграниченията, посочени в член 2, и без неоснователни ограничения: а) да участва в провеждането на обществени дела, пряко или чрез свободно избран представител;

б) да гласува и да бъде избран на местни периодични избори, които са с всеобщо и равно изборително право и се провеждат с тайно гласуване, като гарантират свободното изразяване на волята на изборителите;

в) Да има достъп, при общи условия на равенство, до обществена услуга в своята страна.

КАК ЗАКОНИТЕ ВЛИЯТ НА НЕДЪРЖАВНИТЕ ЛИЦА

На Ахмадистите е забранено да изговарят дори и най-основните ислямски поздравии като "Асаламо алейкум" (нека мирът и благословията на Аллах да бъдат с вас) или да свързват мястото си за богослужение с "джамиа". Въпреки че не е специално посочено в закона, всичко, което би могло дистанционно да покаже мюсюлманската същност на тяхната вяра, като например: носенето на пръстен със стих от Корана, показване на "Калима" (ислямското вероизповедание) в някой дом или магазин, намиращ се в тяхно притежание, да започват писмата си с "Bismillahirrahmanirahim" (В името на Аллах, Благоклонния, Милосърдния), както е обичайно за мюсюлманите, казвайки "Иншалла" (Бог желае), или дори да носят име като "Мохамед", всичко това може да се тълкува като нарушение на закона и да предизвика наказателни санкции. Всъщност се насърчава атмосферата на екстремистки елементи, които да се насочат директно към Ахмадистите (и не само чрез полицейска жалба). Има случаи, в които Ахмадистките мюсюлмани са били убити заради подстрекавания от страна на някои мюсюлмански духовници, което оправдава убийствата на Ахмадистите като неверници. (Доклад за намиране на факти - Нарастващо преследване на Ахмадистката мюсюлманска общност, параграф 7, стр. 48). Тази среда е пряк резултат от потисническите Анти-ахмадистки закони.

8. Национален план за действие – Пакистан

РЕЗЮМЕ

По силата на Анти-ахмадистките закони, особено Наредба XX, на Ахмадистите е забранено да изразяват своята истинска вяра като мюсюлмани. Също им е забранено да съобщават за вярата си на другите, като това ще представлява разпространение на тяхната вяра или като приканване на другите към тяхната вяра, нещо, което е забранено от закона. Това прави Ахмадистката мюсюлманска общност уникална в Пакистан, като единствената религиозна общност в страната, превърната в мишена от държавата само въз основа на вярата си. Това законодателство не само забранява проповедите и другите

форми на прозелитизация, но на практика ограничава и други елементи на изява на религиозни вярвания, като държи отворен дискурс към религията с не-ахмадистите, дори когато те не извършват прозелитизация.

СПРЕТЕ ПРЕСЛЕДВАНЕТО НА АХМАДИСТИТЕ

Б. Развитие на Международните Човешки Права

Проучването на Пакистан в рамките на Всеобщия периодичен преглед (UPR)

UPR възлага преразглеждане на записите за правата на човека на всички държави-членки на ООН. Пакистан трябва да бъде преразгледан в Третия цикъл на UPR през август 2017 г. В последния национален доклад на Пакистан през 2012 г. беше написано, че религиозните малцинства обогатяват културното многообразие на Пакистан. Те са направили безценен принос за развитието, мира и просперитета на страната. Защитата на правата на малцинствата е конституционно изискване. Конституцията на Пакистан гарантира равни права и статут на всички граждани, независимо от раса, религия, каста или място на работа (параграф 62).

В доклада се посочва още, че диалогът и разбирането между религиите са от решаващо значение за повишаване на културата на толерантност и уважение към религиозните малцинства (параграф 63). В края на прегледа представителят на Пакистан заяви, че: "В продължение на векове Пакистан е бил домакин на различни религии, чиито последователи са живели в мир и хармония. Каза също, че малцинствата са неразделна част от пакистанското общество и са играли важна роля в развитието, мира и просперитета на страната. Конституцията гарантира правата на малцинствата свободно да изповядват своята религия и да посещават местата си на богослужение. Екстремистите са се насочили към огромното мнозинство мюсюлмани, които са умерени и не са се присъединили към екстремистката програма. В тази връзка, Пакистан загуби много смели гласове, застъпващи се за толерантност и уважение." Докато редица държавни делегати изразиха безпокойство относно религиозната толерантност и законите за богохулство в Пакистан, САЩ изрично повдигна въпроса за насилието срещу Ахмадистката общност и Канада изрази загриженост за лишаването от свобода на Ахмадистите заради изповядването на тяхната вяра. Пакистанският експерт по правата на човека, в отговор отбеляза, че "Независимата съдебна система, свободните медии и жизненото гражданско общество представляват ефективна защита срещу всяка злоупотреба със закона за богохулството" (параграф 71).

Задължения като държава-страна по Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП)

Пакистан се присъедини към Международния пакт за граждански и политически интереси на 23 юни 2010 г. Пакистан не прие възможността на Факултативния Протокол, лицата да правят оплаквания и да търсят защита при нарушаване на техните права съгласно договора. Първият му доклад до Комитета по правата на човека, който е органът по договора, контролиращ спазването на Конвенцията, не е получен до 19 октомври 2015 г. В този доклад¹⁰ правителството обясни съответствието си с член 18 от Пакта, като цитира член 20 от Конституцията:

9. <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G12/190/31/PDF/G1219031.pdf?OpenElement>
10. <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G15/267/96/PDF/G1526796.pdf?OpenElement>

"145. Член 20 от Конституцията предвижда: "Съгласно закона, обществения ред и морал- а) всеки гражданин има право да изповядва, практикува и разпространява своята религия; и б) всяка религиозно деноминация и всяка секта има право да създава, поддържа и управлява своите религиозни институции ".

146. Резолюцията за тези цели, приета от Учредителното събрание на Пакистан през 1949 г., беше направена действаща част от Конституцията през 1985 г., чрез добавяне на член 2-А към Конституцията от 1973 г. Най-съществените разпоредби на резолюцията гарантират, наред с другото, свобода на мисълта, убежденията, вярата и поклонението.

147. Основните принципи на Пакистан са отразени в историческата реч 131 на Кхаид-е-Азам Мохамед Али Джина от 11 август 1947 г.: "Вие сте свободни; можете свободно да отидете в храмовете си. Вие сте свободни да отидете в джамиите си или на други места за богослужение в тази Пакистанска държава. Можете да принадлежите към всяка религия, каста или вяра - което няма нищо общо с държавните дела. Започваме с този фундаментален принцип, че всички ние сме граждани и сме равни в държавата. "

Докладът освен това отбелязва:

"149. Конституцията едновременно постановява, че ислямът е държавната религия. Тя е отворена за всеки, който се присъединява към някаква религия, приета по негов избор. Коранът заявява, че "няма никаква принуда в религията "(2: 256). Освен това, всеки закон, който отхвърля каноните на исляма или ще бъде изменен, или ще престане да действа, за да не придобие степен на отмъщение. Свободата гражданите да изповядват, практикуват и разпространяват своята религия е специално гарантирана от член 20, буква а) от Конституцията, и е в съответствие с ислямските канони. "

Той подчертава, че законът задължава правителството да защитава гражданите от подстрекателства към религиозна омраза:

"150. Законът осигурява защита на членовете на всички религии и криминализира подбуждането към религиозна ненавист. Раздел 295 НПК предвижда: "Всеки, който с умишлено и злонамерено намерение, се възмуцава на религиозните чувства на всяка класа на гражданите на Пакистан, чрез думи, изречени или написани, или чрез видими изявления обижда религията или религиозните убеждения, може да се бъде наказан с до десет години лишаване от свобода, или с глоба, или и с двете. "

Докато прави декларативни изявления за това как пакистанските закони защитават свободата на религията, докладът също разкрива как те биха могли да бъдат тълкувани, за да се потисне религиозната свобода, или невъзможността за защита на изповядване на религията:

"151. Законът наистина се грижи за цялата същност на вероизповеданията. Член 298 от НПК предвижда: "Който с умишлено намерение навреди на религиозните чувства на друг човек, изрече някаква дума или издаде звук при изслушването на това лице или направи някакъв жест пред очите на това лице или на място, обект в обсега на това лице, се наказва с лишаване от свобода за всяко от тези описания, до една година или с глоба, или и с двете. "Освен това, раздел 296 от НПК гласи:

"Който по свое желание смущава някое събрание, законно ангажирано с изпълнението на религиозно поклонение или религиозни церемонии, се наказва с лишаване от свобода за всяко от описанията за срок, който може да продължи до една година или с глоба, или и с двете. "

Член 297 от НПК предвижда още:

Който умишлено нарани чувствата на някого или обиди религията на някой човек или знае, че чувствата на дадено лице вероятно ще бъдат ранени, или че религията на дадено лице вероятно ще бъде обидено от него, извърши прегрешение на място на поклонение или при статуя, или на друго място, отделено за извършване на погребални ритуали или до някое хранилище с останките на мъртви, или демонстрира възмущение пред човешки труп или безпокои лица, събрани за извършване на погребални церемонии, се наказва с лишаване от свобода заради което и да е от гореописаните, за срок до една година, или с глоба, или и с двете. "

152. Също така е престъпление да се насърчава враждата между религиозните групи и да се организира дейност, при която може да бъде използвана или да се тренира престъпна сила за такива цели или да участва в такива дейности. Според Закона за борба с тероризма от 1997 г. ("АТА"), е престъпление да се подбужда към сектантска омраза. " Комитетът по правата на човека изготви "Списък на въпросите във връзка с първоначалния доклад на Пакистан" от 15 Ноември 2016 г. (ССРР / С / РАК / Q / 1). По отношение на спазването от Пакистан на член 18 и свързаните с него елементи от Конвенцията, Комитетът отбеляза положението на Ахмадистите и други малцинства. С това направи следните искания към правителството:

"20. Моля, уточнете дали всяко лице в държавата, включително Ахмадистите, има право да изповядва, практикува и разпространява религията си и да упражнява правата си без намеса, както е предвидено в член 20 от Конституцията. Моля, обяснете как са религиозните и специфичните за Ахмадистите закони са съвместими с член 18 от Конвенцията и с член 20 от Конституцията. Моля, изяснете основните различия в статута между исляма, религията на държавата и други деноминации, по-специално, по отношение на отпускането на субсидии и защитата на богослуженията и достъпа до тях. Моля да предоставите информация за предприетите от държавата мерки за премахване на дискриминацията и насилието срещу религиозни малцинства в държавата, включително християни, хиндуисти, шиитски мюсюлмани и Ахмадисти, и за изпълнението на решението на Върховния съд на Пакистан от 19 юни 2014 г. по този въпрос. Моля също така да предоставите информация за предприетите мерки за предотвратяване и забрана на омразните речи и престъпления от омраза срещу религиозни малцинства и усилията за премахване на религиозно предубеденото съдържание от училищните учебници и учебната програма. Моля, отговорете на загрижеността за разпространението в страна на медресета, чиито учебни планове подсказват, че подбуждат към омраза и за които се твърди, че са били използвани като платформа за военно обучение и набиране от страна на недържавни въоръжени групировки.

21. Моля, изяснете концепцията си за широкото и неясно определение на извършените престъпления срещу религията в законите за богохулство и непропорционалното използване на тези закони срещу лицата, принадлежащи към религиозни малцинствени групи. Моля, представете информация за предприетите мерки за справяне с големия брой на случаи на богохулство, основани на фалшиви обвинения и липса на разследвания и наказателни преследвания в такива случаи. Моля, представете и информация за липсата

на механизми за защита на съдиите, които се занимават с делата за богохулство и за тези, обвинени в богохулство, заплахи за убийство и убийства.

Моля, дайте информация за броя на докладваните случаи на богохулство, броя на извършителите, осъдени и преследвани, разделени по религиозна принадлежност, броя на прекратените дела, за причините и естеството на престъпленията, за които се твърди, че е извършено съдебно преследване. "

На 15 март 2017 г. Пакистан отговори на "Списъка с въпросите" (CCPR / C / ПАК / Q / Add.1). Там се казва:

"67. По отношение на Ахмадистите, след Второто изменение (член 260 (3) от 1974 г.) в Конституцията на Пакистан, 1973 г., Ахмадистката общност е обявена за малцинство. Ахмадистите имат, съгласно член 20 от Конституцията, всички права като граждани на Пакистан, включително да изповядват своите религиозни вярвания, без дискриминация". Правителството продължи да защитава законите за богохулство на Пакистан:

"69. Законите за богохулство имат за цел да осигурят обществен ред и хармония в обществото, като се стремят да предотвратят между-културните действия, религиозните раздори и подбуждането към насилие, включително чрез речи на омразата. Законът за богохулството в Пакистан не е дискриминационен, тъй като се основава на уважение към всички религии. Той се занимава с престъпления срещу всички религии и се отнася както за мюсюлманите, така и за не-мюсюлманите. "

Американската комисия за оценка на международната религиозна свобода на Пакистан (CIRF)

Пакистан остава "страна на сериозно безпокойство" за CIRF, със загриженост относно свободата и сигурността на Ахмадистите, които заемат водещо място в раздела за Пакистан в Годишния доклад за 2017 г. На стр. 63 той гласи:

"Ахмадистите са подложени на строги законови ограничения и страдат от официално санкционирана дискриминация. През септември 2016 г. беше отбелязана 42-годишнина от Второто изменение на конституцията на Пакистан, че Ахмадистите са "не-мюсюлмани". Освен това, раздел 298 на Наказателния кодекс ги прави престъпници, затова че те причисляват себе си към мюсюлманите; проповядват, разпространяват или разпространяват материали за тяхната вяра; или се асоциират с техните домове за поклонение, като джамиите. Също така имат забрана да гласуват ...

... Ахмадистите често са изправени пред социална дискриминация, тормоз и физически атаки, които понякога водят и до убийства ... "

11. (<http://www.uscirf.gov/sites/default/files/2017.USCIRFAnnualReport.pdf>)

С. Социални и политически тенденции

Докато авторите на доклада тук не предоставят задълбочен анализ на социалните и политическите фактори, които са допринесли за сегашната екзистенциална заплаха, пред която се изправя обществото на Ахмадистите в Пакистан, ние искаме да подчертаем, накратко, няколко възникващи тенденции:

Нарастващ национализъм и влошаване на отношенията между Индия и Пакистан

Национализмът се увеличава както в Пакистан, така и в Индия. В Индия издигането на партията на Бахария Яната (BJP), водена от Наренда Модии, е придружена от изостряне на анти-мюсюлманските настроения, мобилизиране на индуския шовинизъм и изостряне на конфликтите с други държави. Военната конкуренция между Пакистан и Индия нараства, както и напрежението над Кашмир, включително и обвиненията от двете страни за агресия по Линията на Контрол. За Пакистан това означава нарастваща милитаризация на обществото. 67% от националния бюджет се изразходват за отбраната, докато образованието получава само два процента. Коефициентът на грамотност в Пакистан е едва 56%, според ЮНЕСКО, и е един от най-ниските в света.

Нарастващ религиозен екстремизъм

Ясно е, че пакистанските власти от десетилетия играят опасна игра за насърчаване на организациите на ислямисткия терор и ги инструктират по отношение на стратегическите цели в Кашмир и Афганистан, докато едни и същи групи понякога нападат и самата пакистанска държава, което предполага, че правителството е загубило контрол над своите сурогати.

Експертите информираха Мисията, че тенденцията през последните години към използването от страна на правителството на терористични групи, за осъществяване на външната политика, се разширява и на местна почва. На Мисията беше разказано от някои експерти, че и сега има скрита програма на политически и социално-религиозен контрол в страната, която включва набелязването на малцинствени групи, включително членове на Ахмадистката мюсюлманска общност. Многобройни терористични и екстремистки групи, както местни, така и транснационални, са базирани в Пакистан. Ислямска държава придобива легитимност и очевидно се стреми да се прикрепи към Анти-ахмадистките предразсъдъци като тактика. Членове на Мисията бяха уведомени от надеждни източници (членове на пакистански НПО и старши членове на гражданското общество), че някои плакати срещу Ахмадистите носят печат на Ислямската държава и се популяризират от пакистански граждани, които нямат връзка с нея.

Усилията за утвърждаване на националното единство в етнически линии чрез подчертаване на ислямската идентичност не е нищо ново в Пакистан, но тенденцията се засилва, повлияна както от вътрешните, така и от международните тенденции. Това включва широко разпространен конфликт в Близкия Изток, който се очертава като сунитско-шиитски конфликт, което представлява религиозна "война в Близкия Изток".

Влияние на финансираните от Саудитска партия Молли и медресета

Aalmi Majlise Tahaffuse Khatme Nabuwat (AMTKN) е отговорна за много Анти-ахмадистки пропаганди; групата е основен бенефициент на саудитското финансиране. Свещениците, свързани с AMTKN, често са подбудители на насилие срещу членовете на Ахмадистката общност. Други групи, свързани с насилието срещу Ахмадистите, са Lashkar-e-Jhangvi, както и други групи Deobandi (подобни на Wahabis) като Ahle-Sunnat-wal-Jamaat (ASWJ),¹² Но насилието срещу Ахмадистите се извършва и от по-малко радикалната секта Barelvi, следвана от около 78% от пакистанците. Традиционно, по-спокойна интерпретация на исляма, сектата Барелви става все по-войнствена.

Съществуват данни за около един милион ученици на медресета в повече от 100 000 институции. Някои получават обществена подкрепа; например, провинциалното правителство на Пакистан - Khyber Pakhtunkhwa, отпуска 3 млн. долара на Семинарията "Дарул Улоум Хукания", известна още като "Университет на Джихад". Правителството следва политика на успокояване на радикалните духовници, наречена от един информатор (БК) "Извинително отношение към религиозния екстремизъм". Според председателя на Комисията по жалбите, "Отива от лошо към лошо". Пакистан днес страда от атмосфера на истерия и параноя, а Ахмадистката общност е основна жертва. Що се отнася до Ахмадистите, крайните и често абсурдни слухове за предателството им циркулира и се разпространява. Председателят продължи, като заяви, че "Някои са заявили, че са принудени да носят значка, подобна на тази, която е била дадена на евреите по време на Третия райх ".

Заплахи за независимото гражданско общество

Във всяко общество активистите на малцинствата и независимото гражданско общество са склонни да насърчават политическия плурализъм, демокрацията и Върховенството на Закона, докато репресиите срещу малцинствата служат за политическо статукво. Пакистанското правителство все повече използва законите за богохулство, за да потисне независимостта на гражданското общество. Федералната Агенция за разследване обвини организациите на гражданското общество в създаването на хаос и анархия в страната, които нанасят чувствата на хората. Членовете на Мисията бяха информирани от членовете на Пакистанската Комисия за Човешки Права, че "религиозните фанатици" стоят зад кампанията на правителството срещу гражданското общество. На NGO в провинция Пенджаб беше наредено да преустановят дейността от страна на МВР.¹² Водещи активисти на гражданското общество заявиха пред Мисията, че правителството свива пространството на гражданското общество, където балансираните и независими възгледи по въпросите за Ахмадистите и перспективата на международния закон за човешките права и религиозна свобода, биха могли да послужат за ограничаване на правната дискриминация и социалните предразсъдъци.

Пакистан може да се окаже на ръба на широко етническо насилие

Асма Джахангир, която е съосновател и ръководител на Пакистанската комисия по правата на човека и е експерт по човешките права на ООН, каза, че дискриминацията срещу Ахмадистите представлява преследване. Използването на религията за политически цели и използването на законодателството срещу тероризма за преследване на Ахмадистите и другите малцинства, са достигнали тревожни пропорции и могат да бъдат предшественик на значителното етническо насилие.

12. <http://www.sundayguardianlive.com/opinion/9080-between-dictators-and-democrats-pakistan-s-ahmadis-continue-suffer>

13. "Разследващи органи в Пакистан, обвинени в насърчаване на богохулството и порнографията", IRIN, 14 април 2017 г.

Втора част.

Влошаване на Човешките Права и Състояние на Сигурността в Ахмадистката Общност

А. Престъпност, държавна небрежност и съучастничество

Религиозно мотивирани убийства от 2015 г. ; безнаказаност

Положението с човешките права в Пакистан като цяло се влошава през годините, но по-скоро това се отнася за Ахмадистите. Много пъти, отново и отново, Мисията чува няколко разкази с общо съдържание и тема за това колко популярно настроението в Пакистан става все по-враждебно към Ахмадистите. През годините населението е склонно към враждебност към Ахмадистите, но от 2010 г. насам това се случва все по-често. Държавата е нарушила задължението си да защитава своите граждани еднакво, съгласно закона. Законите за богохулство, насочени изрично към членове на Ахмадистката мюсюлманска общност, представляват грубо нарушение на основните права и свободи на Ахмадистите. Като пряка последица от тази държавна политика Ахмадистите не могат да изповядват публично своята вяра по никакъв начин. Това включва и забрана за прозелитизация, която се тълкува като включваща такива дейности, обслужващи населението чрез медицински лагери, ако пораздат някакви въпроси относно Ахмадистите. Комисията за човешки права в Пакистан потвърди, че от 2015 г. ситуацията за Ахмадистите се е влошила още ¹⁴. Мисията беше информирана от членовете на HRCP, включително от Asma Jahangir, че преследването на Ахмадистите е най-тежкото от всички, пред които са били изправени някога малцинствата. Атмосферата на непоносимост срещу Ахмадистите се нажежава и непряко се оправдава от държавата, която не ги защитава. От началото на календарната година 2017 г. 4 Ахмадисти са били убити заради тяхната вяра. По време на Мисията в Пакистан, трима Ахмадисти бяха убити. Трябва също така да се отбележи, че погребението на д-р Ашфак Ахмад (убит по време на целенасочено убийство) се извърши в полунощ, за да се сведе до минимум безпокойството за сигурността и поради страх от по-нататъшни репресии. Това само по себе си това показва мерките, които Ахмадистите трябва да предприемат, като погребението трябва да се извърши в полунощ, поради липсата на защита, предоставена от държавата.

Като илюстрация, ние излагаме няколко примера:

Камар ул Зия

На 1 март 2016 г. един Ахмадист, Камар Ул-Зия, бил намушкан пред дома си в Кот Абдул Малик, Шейхупура. Той водел децата си у дома от училище, когато двама неизвестни нападатели го атакували с ножове през деня. Той получил множество рани и починал на място. Покойният е оставил баща, жена и три малки деца. Най-големият му син е на 8 години, а най-малката дъщеря е само на 2 години. Камар Ул-Зия притежавал магазин за мобилни телефони в непосредствена близост до дома си и бил изправен пред религиозна враждебност, затова че е Ахмадист от 2012 г. насам. Мисията е информирана, че преди това е подал жалба в полицията, но вместо да защити правата му, полицията, под натиска на определени религиозни групи, премахва надписа "Мухаммад Али" (името на баща му) от портата на дома му и други ислямски надписи като „Маш'Алла” от магазина му. Бил е бит и през 2014 г. за това, че е Ахмадист. Мисията беше информирана, че според дадена

част от медиите това убийство е в отговор на факта, че държавата е обесила Мутгад Кадри, мъжът, осъден за убийството на управителя на Пенджаб Салман Тасиър. Мисията също така със съжаление подчертава, че г-н Зия е бил посрещнат и интервюиран от предишната мисия през 2014 г., по време на която е потвърдил, че през 2014 г. е бил бит за това, че е бил Ахмадист и е бил изправен пред продължителни заплахи. Този конкретен инцидент сам по себе си довежда до осъзнаване на реалността от предишната Мисия за преследването, на което Ахмадистите са подложени ежедневно.

Малик Салем Латиф

Виден лидер на общността и адвокат, и член на Nankana - Адвокатска колегия, е застрелян на 30 март 2017 г. в Nankana Sahib. Синът му също е ранен при атаката. Според неговата дъщеря, интервюирана от Мисията, нападателят е бил "униформен човек". Синът му потвърди в медиите, че "убиецът е носил бяла молитвена шапка и черна униформа". Нападателят му каза, че неговият мотив е потвърден от богохулството на г-н Латиф. През 1989 г. къщата на семейството е била изгорена.

Дауд Ахмад

55-годишният Дауд Ахмад, син на Хаджи Гулам Мухиуддин, е застрелян в Гулзар Хидри, в границите на полицейското управление на град Мобина, през май 2016 г. от неидентифицирани нападатели. Той чакал приятеля си пред дома му, когато двама мъже дошли с мотоциклет. Те открили огън по него и избягали", се казва в изявление за пресата на Ахмадистката общност.

Ашфак Ахмад

Д-р Ашфак Ахмад, пенсиониран професор, бил застрелян от упор от мотоциклетист, в близост до Схема Мор, Лахор, на 7 април 2016 г., докато пътувал за петъчните молитви с внука си.

Тахира Малик

Тя беше професор, намушкана в дома си, на 19 април 2017 г. в Лахор. Салемуддин, говорител на Ахмадистката мюсюлманска общност в Пакистан, заяви, че професор Малик е била Ахмадистка и много вероятно е да е била убита заради вярата си. "Изглежда, че известните Ахмадисти се набеязват по план".

При някои от тези убийства, нападателите свободно са признали, но са били обявени за герои от медиите и от обществени личности. Пакистанското гражданско общество до голяма степен запазва мълчание.

14. <https://tribune.com.pk/story/1129892/anti-ahmadi-group-campaigning-funds-newspaper-ads/>

15. Виж параграф 5 от Общия Коментар № 22 по-горе. "[...] Член 18.2 забранява принудата, която би нарушила правото на някого да има или да приеме религия, или вяра, включително използването на заплаха от физическа сила или наказателни санкции, за да принудят вярващите или невярващите да се придържат към религиозните си убеждения и конгрегации, да оттеглят своята религия или вяра или да се отрекат от вярата си. Политики или практики със същото намерение или ефект, като например тези, които

ограничават достъпа до образование, медицинска помощ, заетост или правата, гарантирани от член 25 и други разпоредби на Конвента, са подобно несъответствие с член 18.2. [...] "

16. <https://tribune.com.pk/story/1387259/ahmadi-professor-found-dead-house/>

Своеволни арести и задържания; полицейска бруталност

Ахмадистите, задържани при нападението в централата в Рабуа, съобщиха на Мисията, че са били бити, удряни, ритани и нападани с прикладите на полицейските пушки. Също така вербално злоупотребявали с тях. Те били подложени на заплахи, че ще бъдат екзекутирани и дори им демонстрирали имитационни екзекуции". Задържаните Ахмадисти, интервюирани от Мисията, казаха "че им обещали да бъдат освободени, ако се отречат от вярата си ". Задържаните нямат нищо общо със забраненото списание.

Условията в затворите

Двама от задържаните по време на нападението в Рабуа бяха държани в изолация за месец и половина, в килии с размери само 3x4 метра. Семействата им не са били информирани за тяхното правно положение. На някои от затворниците, които имали медицински проблеми, им били отказани медикаменти за диабет и високо кръвно налягане.

Престъпления, действия на тълпата, кражби и плячкосване

Фабрика, собственост на Ахмадист, била унищожена от тълпата след обвинение в богохулство. На 18 ноември 2016 г. Пакистанската фабрика "Chipboard" в Джелам била опожарена и ограбена от тълпа над 1200 души, заради обвинение, че там са били изгорени страници от Корана. Къщата на собственика също била унищожена.

Собственикът заяви пред Мисията, че първоначалната мотивация за изгаряне на фабриката е решение на ръководството срещу наемането на конкретно лице. Фабриката била запалена, въпреки наличието на голям брой полицаи и рейнджъри. Фабриката била назначила над 200 души от общността. Осемдесет и четири човека, отговорни за този акт, били арестувани и освободени под гаранция; трима Ахмадисти били арестувани по обвинения в богохулство.

Мисията интервюира ръководител на детска клиника, който е лекувал цели поколения пациенти, и се радваше на уважение в общността. Той е атакуван два пъти на улицата с киселина през 2013 г. и по-късно през 2014 г. Полицията избягва етикетирването на това религиозно престъпление от омраза, като вместо това предполага, че мотивът може да е бил лична ревност. Лекарят не е повдигнал въпроса в съда, страхувайки се, че това ще продължи да застрашава безопасността му.

Един бизнесмен (ТР) събщи, че четирима членове на неговото семейство са били убити заради вярата си. Членове на семейството му били атакувани шест пъти. Само военното му обучение помогнало да избяга от една атака, която се случила през март 2017 г. Полицията не разследва престъпленията професионално, което води до загуба на

доказателства. ТР понякога използва прикрития за защита. Той каза на Мисията: "Не бива да бъдем наказвани заради нашата вяра."

Нападения на джамии

На 12 декември 2016 г. тълпа от над 1000 души нападна джамията на Ахмадистите в Дулмиал. Двама умряха при насилието. Ахмадистите предупредили полицията за вероятността от атака и полицията обещава да защити джамията, но не го направила. Джамията била окупирана и все още е под контрола на властите, според това писание, но е била осквернена. В резултат на това общността на Ахмадистите е лишена от място за богослужение.

На снимката:

Премахване на Калимата от Ахмадистката джамия в Лахор

Б. Нарушения на свободи и права

Конфискация на литература

Продавач на книги бил арестуван за продажбата на Ахмадистка литература; той бил осъден на осем години, в съответствие с антитерористичните закони.

Нападение над седалището на Ахмадистите

Между 30 и 40 въоръжени членове на отдела за борба с тероризма в Пенджаб са нахлули, очевидно без предупреждение, в седалището на Ахмадистката общност в Рабуа, на 5 декември 2016 г. и арестували четирима от нейните членове, след като обезвредили охраната. Ахмадистите претърпели наранявания и злоупотреби. Длъжностни лица заяви, че целта на това нападение била да спре публикуването на списания, които са били забранени през 2014 г., въпреки че Върховният съд на Лахор е издал заповед за пребиваване през юни 2015 г. Комисията по правата на човека на Пакистан изрази своята загриженост заради "очевидно незаконното нападение ¹⁷ ...".

Отказ на справедлив процес и еднаква защита според закона

Според вътрешни и международни организации за човешки права, основните грешки на правителството при разследването, арестуването или наказателното преследване на лицата, отговорни за злоупотребите с религиозните свободи, са насърчили средата на безнаказаност, засилващата се нетолерантност и актовете на насилие. Правителствената политика не дава еднаква защита на членовете на малцинствените религиозни групи и поради дискриминационно законодателство, като законите за богохулство и маргинализирането на Ахмадистката мюсюлманска общност, малцинствата често се страхуват свободно да изповядват религиозните си убеждения.

На Ахмадистите е отказано също и основното право на справедлив процес. По-голямата част от извършените престъпления срещу Ахмадистите остават ненаказани. От решаващо значение е да се отбележи, че не е било образувано съдебно преследване за никое от убийствата на Ахмадисти мюсюлмани. Доказателствата разкриват, че

Ахмадистите все повече са обвинявани и съдени за терористични престъпления. Например възрастният оптик Ахмадист от Рабуа, г-н Абдул Шакор. Шакор е бил съден и осъден на пет години затвор, според пакистанския закон за борба с тероризма, с фалшиви обвинения за продажба на Ахмадистки коментар за Свещения Коран. Законите на Пакистан за борба с тероризма бяха въведени за ограничаване на възхода на крайно сектантско насилие в страната. Изключително тъжно е да научим, че същото законодателство е било използвано за осъждане на 70-годишен член на една от най-мирните религиозни пакистански общности. Престъпленията срещу Ахмадистите не се преследват ефективно от държавните органи. Има изобилие от доказателства, за да се установи, че престъпленията срещу Ахмадистите, както и всички жалби, подадени от тях, не се приемат от полицията или съдилищата - "законът е заел задната седалка", според ДФ, водещ журналист.

17. <http://hrcp-web.org/hrcpweb/hrcp-demands-probe-into-rabwah-raid-assault-on-ahmadi-worship-place/>

Реч за омразата и подстрекаването в електронните и печатните медии

Мисията чула за един изтъкнат орган ¹⁸, призоваващ за дарения, които да ограничат Ахмадистите в световен мащаб, с обява, публикувана във всички издания на водещ урдуски всекидневник. СК, говорител на Ахмадистката общност, нарече рекламата "възпалителна". СК каза, че тя е подтикнала хората да убиват Ахмадисти. Освен това, рекламата е свързана с организация в Обединеното кралство ¹⁹, което показва как се разпространява в други части на света. СК каза, че Анти-ахмадисткият орган (Хатаме Нубуат), който е обявил рекламата ²⁰, е бил открит, търсейки средства и подтиквайки хората да убиват Ахмадисти.

Мисията също така била информирана, че две масови телевизионни програми на Урду, НЕО ТВ и Канал 92, излъчвали Анти-ахмадистка пропаганда през първата седмица на септември 2016 г. Ахмадистите бяха определени като "богохулници" и "предатели" по време на предаванията Harf-e-Raz (NEO TV) и Subh-e-Noor (канал 92). Когато въпросът бил обжалван пред Пакистанския регулаторен орган за електронни медии (PEMRA), тълпата предприела действия ²¹ (в които участвали 100 адвокати и един защитник на телевизията НЕО, Оря Макбол Ян), в защита на програмите. Полицията не предприела никакви действия срещу тълпата. Впоследствие, поради силния натиск на тълпата, PEMRA прекрати случая. Мисията беше информирана за това директно от д-р Мехди Хасан, който беше председател на PEMRA по време на този инцидент.

Официална дискриминация в образованието

Мисията интервюирала редица млади студенти Ахмадисти, които разказвали, че страдат от дискриминация от образователните власти. ²² Ахмадистите-студенти съобщават, че учителите отказват да ги научат и им оказват натиск да променят религията си. Също така съобщават, че са оценявани по различни стандарти, в сравнение с неахмадистите-студенти. Освен това описаха, че са били обиждани, изтласквани от образователните институции и социално изолирани. Много студенти разказват, че трябвало да се изнесат от дома си в други райони, за да намерят училища, където биха могли да учат в анонимност. Мисията получи доклади от преподаватели за убийствата на Ахмадисти.

Третирането на Ахмадистите от някои учители е описано като "психологическо изтезание", използващи фрази като "Не можеш да учиш с нас ... ти си Кадиани", деликатен израз, отнасящ се до родното място на основателя на Ахмадистката общност. Една баба наругала внука си, изгонен от училище заради притежаването на Ахмадистки книги, забранени от закона за борба с тероризма. 16-годишна ученичка твърди, че се провалила по всички предмети, въпреки че имала добри резултати. Най-високите оценки на умно дете на Ахмадист били своеволно намалени. Един учител Ахмадист говори за това, че е бил принуден да преподава неща, противоречащи на вярата му. Друга учителка разказа за директор, който я набеязал и разпространявал Анти-ахмадистка пропаганда. Друг описва как му забранявали да преподава арабски език в Пенджаб. Друг Ахмадист учител разказва, че бил прехвърлен, но нямало свободни длъжности.

Мисията също така беше информирана, че учениците трябвало да обявят дали са мюсюлмани или не-мюсюлмани преди да вземат изпитите си в 10 клас.

Множество млади студенти, интервюирани от Мисията, разказват за дълбокото безпокойство и нещастие, предизвикани от лошото третиране от страна на учителите и съучениците в училище.

18. <https://tribune.com.pk/story/1129892/anti-ahmadi-group-campaigning-funds-newspaper-ads/>

19. <https://tribune.com.pk/story/1129892/anti-ahmadi-group-campaigning-funds-newspaper-ads/>

20. <https://tribune.com.pk/story/1129892/anti-ahmadi-group-campaigning-funds-newspaper-ads/>

21. <https://www.rabwah.net/pemra-dismisses-ahmadis-complaint-against-tv-channels-after-mob-storms-office/><https://www.dawn.com/news/1286996>

22. Вж. Параграф 5 от Общия Коментар № 22 по-горе. "[...] Член 18.2 забранява принудата, която би нарушила правото на някого да има или да приема религия или убеждения, включително използването на заплахата от физическа сила или наказателни санкции, за принуждаване на вярващите или невярващите да се придържат към религиозните си убеждения и конгрегации, да оттеглят своята религия или вяра или да се отрекат от вярата си. Политики или практики със същото намерение, или последици, като тези, които ограничават достъпа до образование, медицинска помощ, заетост или правата, гарантирани от член 25 и други разпоредби на Конвенцията, също са несъвместими с член 18.2. [...]"

На снимката:

Останки от колата на собственика на завода „Chipboard”, запалена от тълпата

В. Предразсъдъци и социално изключване

Тези атаки говорят за тъмната реалност, пред която са изправени дори онези, които се осмеляват да защитават религиозните пакистански малцинства и за степента, до която борбата със сектите се влива в живота на всички пакистанци.

Но много малко от малцинствата са толкова силно набеязани, като общността на Ахмадистите. Всъщност, тъй като законите за богохулство непропорционално са насочени към малцинства като Ахмадистите, тези, които се противопоставят на законите, често се определят като поддръжници на еретиците. Това поставя активистите на пътя на опасността и прославя цикъла на насилие срещу Ахмадистката общност.

Опитите за противодействие на това завещано насилие срещу Ахмадистите вървят доста бавно. Визуалните изображения и социалните ограничения продължават да налагат изкривеното възприемане на Ахмадистката общност. На улиците на Лахор, например,

има плакати, призоваващи за прекратяване на сектите. Оскверняването на гробовете на Ахмадистите е непрекъснат проблем, в който участва и униформената полиция, а много фирми забраняват на членовете на общността да влизат в техните предприятия. Правителството действително отказва да се намеси, за да предотврати обществения тормоз и онеправдаването на мюсюлманите Ахмадисти. Това е в съответствие с правителствените закони, които криминализират Ахмадистите, ако се представят за мюсюлмани.

Пакистанското правителство явно е набелязало Ахмадистката общност. В началото на май 2015 г. един съдия нарежда минаретата на местната Ахмадистка джамия и арката, да се разрушат за назидание, като ислямистки структури. Полицията, според докладите, възпрепятства Ахмадистите да участват в традиционното жертвоприношение на животни на Eid-ul-Adha - празник, за който твърди, че спазва този ислямски ритуал, и няма отношение към секта. Десетки ученици Ахмадисти са изгонени от държавните училища поради религиозния им произход. „Правителството отрича да е отправяло заплахи към Ахмадистите и другите малцинства или че [то] следва политика на преднамерена дискриминация “.

Али Даян Хасан, старши изследовател в Южна Азия, в „Наблюдател на човешките права“, заяви в свое изявление:

Ахмадистите са изправени пред "пълнен социален бойкот".

Членовете на Мисията бяха информирани от различни представители на гражданското общество, че г-н Раджа Первес Ашраф, бивш Министър-председател на Пакистанската народна партия, е казал: "Изтръгни ги, погребете злобата им." Всъщност тези бележки бяха направени по време на митинг на Пакистанската народна партия, в присъствието на други старши членове като Билавал Бхуто, на 30 април 2016 г. в Котли, Пакистан, по време на който г-н Ашраф даде воля на речта с омраза срещу Ахмадистите, като каза на тълпата в Пенджаб ²⁴:

/ не е на английски /

24. <http://www.yootube.com/watch?v=rsjuLtR3XJ8>

Превод:

"Приятелю, никой не може да се конкурира с Пакистанската народна партия; никой не е успял в това. Ако някой е служил на каузата на исляма, то това е само правителството на мъченика Зулфикар Али Бхуто - деветдесетгодишен проблем, проблемът на Кадияните [уклончив термин за Ахмадистите], които оспориха пророчеството на Светия Пророк (мир на праха му), (правителството на PPP) ги затвори, обърна главите им и погребва тази злоба (Завинаги). "

Тази реч беше излъчена по главния поток на телевизионния канал Урду, ARY News, на 30 април 2016 г. и със смелостта да критикува това изказване пред публиката.

Няма форум за подаване на жалби или за защита на правата и достойнството на членовете на Ахмадистката общност. Опити за предварителен отворен диалог.

Примери от бизнеса, военното, университетското и средното образование

Майка на две деца разказваше как не може да намери фризьор, който иска да подстриже косата на сина ѝ. ИТ специалист (АА) разказа как съседите се превръщат в неприятели, когато семейството ѝ е идентифицирано като Ахмадистко, след смъртта на дядото на АА през 2010 г. АА е изключена от училище. Агресивни лица казали на семейството, че полицията подкрепя техните действия.

Една жена говореше, че е загубила последните си три работни места, след откровенията си, че е Ахмадистка; един надзирател съобщи, "ако знаех, щях да я убия". Друг каза на Мисията, че нейните колеги ѝ казали: "Не ни е разрешено да говорим с теб или да ядем с теб".

Мисията чу многобройни разкази на търговци, отказващи услуги на религиозна основа, което беше наречено "социално насилие" от свидетели.

Един бизнесмен в областта на недвижимите имоти и жилищното строителство разказва как е бил принуден да се скрие за шест месеца поради факта, че е Ахмадист.

Професор по физика и бивш председател на университетска катедра описва как фундаменталисти професори са водили кампания, за да го унищожат.

Фундаменталистките майки заплашиха с бойкот, ако ученик Ахмадист получи награда, а един областен шампион беше изгонен от спортен клуб.

Г. Дискриминация спрямо жените

В едно патриархално общество като пакистанското, жените от религиозните малцинства са изправени пред широка и всепроникваща полова дискриминация през целия им живот. Ахмадистките жени търпят подобни нива на тормоз и социално отчуждаване като Ахмадистите мъже в ежедневните си взаимодействия, образование и заетост. Въпреки това, Ахмадистките жени са слаби мишени и лесни за разпознаване, поради техния различен стил на обличане, който ги отличава от другите мюсюлманки.

Ахмадистките жени, които бяха интервюирани за този доклад, описаха, че се страхуват за безопасността на семейството си, на децата си и на себе си. Сегрегацията, която жените срещат, след като хората знаят, че са Ахмадистки, е като форма на религиозен апартейд, която възпрепятства способността им да се движат самостоятелно в обществото, на работното място и по време на рутинни дейности като пазаруване или навлизане в пазара. Ахмадистките жени са изправени пред явна дискриминация при пазаруване. Някои магазини имат знаци и банери, които твърдят, че не се занимават с Кадияни. Търговците им забраняват да влизат в магазините, да купуват стоки или отказват да ги обслужват. НА и приятелите ѝ отишли да пазаруват, и на касата, след вземането на някои дрехи, тя била помолена да разкрие вероизповеданието си заради своето облекло. Търговецът отказал да вземе парите им. След като напуснали, трима мъже на мотоциклети ги нападнали, откраднали техните бижута с насочено оръжие и казали: "Понеже сте Ахмадисти, на нас ни е позволено да ви застреляме". Според DB, един търговец ѝ казал: "Вие сте Ахмадисти, няма да ви дадем нищо, не идвайте в моя магазин, излезте от моя магазин". Много жени казаха, че местните магазини не ги обслужват, което означава, че трябва да пътуват между двадесет минути и два часа от мястото, където живеят, за да вземат основни хранителни стоки и домакински артикули. След като широката мюсюлманска общност узнае, че една жена е Ахмадистка, това прави ежедневните ѝ взаимодействия изключително трудни и затруднява

придвижването ѝ наоколо. Социалното отчуждаване, което жените преживяват, ги принуждава да бъдат изолирани и да стоят вкъщи, за да избегнат подигравки и злоупотреби от обществото. Майката на ЗБ пострадала от умствена травма, когато се изолирала - тя спряла да ходи до пазара, да прави покупки или да пътува с рикша, след като хората от обществото злоупотребявали с нея и я е възпрепятствали в извършаването на ежедневни дейности. Тя смята, че дискриминацията се е влошила през последните години: търговците в Нанкана, където те живеят, продавали стоки на семейството, но сега те купуват стоки от Лахор и ги носят до Нанкана, което е на около 2 часа. Техният млекопроизводител, който ги снабдявал в продължение на двадесет години, спрял, както и магазинът за хранителни стоки, който те използвали през последните 30 години.

На снимката: Типично облекло на жена Ахмадистка

Ахмадистките жени, както и мъжете, се сблъскват с дискриминацията при наемане на работа, когато разкриват своята вяра. Някои работни места изискват от служителите да декларират своята вяра, но много жени в трудовата си заетост избират да не разкриват своята религия на колеги, тъй като се страхуват от репресии и загуба на работа. Една интервюирана, наета на четвърта работа, е притеснена, че сегашната ѝ длъжност ще ѝ бъде отнета, ако нейният работодател разбере за религията ѝ. Тя изгубила трите си предишни работни места, след като нейни колеги казали на висшите мениджъри, че тя е Ахмадистка. Други жени съобщават, че техни колеги, които знаят, че са Ахмадистки, умишлено създават проблеми, за да ги принудят да се откажат от работата си. VB, ИТ специалистка, каза, че един неин колега разбрал за вярата ѝ и започнал да създава проблеми, за да я изгонят от работа, обвинявайки я в предлагането на молитви в молитвената стая, която тя не бива да използва като Ахмадистка. Ако Ахмадист/ка декларира, че той или тя е мюсюлманин, това се счита за незаконно, тъй като е незаконно той или тя да "се поставят" като мюсюлмани. На работни места, където жените Ахмадистки трябва да заявят своята вяра, възникват дискриминация и проблеми. ЗБ, лекарка Ахмадистка, извикана на интервю за правителствена работа - асистент по патология, трябваше да подпише формуляр, за да се обяви за не-мюсюлманка, според закона в Пакистан. Един от чиновниците я попита дали е не-мюсюлманка и когато тя каза, че е Ахмадистка, той я накара да се почувства много неудобно. Тя се страхува от това как други лекари и колеги ще се отнасят с нея, ако знаят за вярата ѝ. Жените също са изправени пред екстремни вербални заплахи заради религията им. На една жена ѝ беше казано от неин колега: "Ако знаех, че си Ахмадистка, когато беше наета, със сигурност щях да те убия." Той посъветвал шефа им да прекратят нейната заетост. Много жени смятат, че законодателството срещу Ахмадистите и медиите са създали среда на омраза в Пакистан, която подстрекава хората да убиват Ахмадисти, както казва / ДБ /, един от интервюираните: "Хората смятат, че Ахмадистите нямат право да живеят, не бива да им се позволява да живеят и трябва да бъдат убивани". Жените също усещаха, че съседите им подлагат тях и техните семейства на "продължителна кампания за омраза". Те са считани за "кафир" (*неверник*) и съседите, и приятелите, които преди са ги подкрепяли, внезапно се превърнали в техни неприятели. ББ и нейното семейство живеят в дома си в продължение на 42 години, а семейството е обвинено в богохулство против

Корана. След като полицията дошла в дома им, за да разследва, всички съседни и приятели се обърнаха срещу тях и започна кампания на омраза и злоупотреба с тях. Моллите завели баща ѝ и братята ѝ в джамията и ги заплашили. ДВ каза, че ситуацията е непоносима и семейството ѝ страда умствено и физически.

Други жени споделиха как умишлено са били социално изключени заради тяхната религия и имали натиск от други мюсюлмани да променят религията си. Местните хора, с които живее (РР) през последните 3 години, не говорят с нея. Когато се опитва да говори с тях, те казват, че не им е позволено и я обвиняват, че разваля децата им. Съседни на (ХУ's) посетиха дома ѝ, за да разберат дали може да рецитира Калма тайяба. Синът на съседа, който е проповедник, казал на хората, че тя и нейното семейство са Ахмадисти, за да предизвика омраза към тях. Той каза, че нейният Коран не е верен и я обвини, че не е мюсюлманка, тъй като според Хатаме Нубуат е грешно да създадеш свой собствен Свети Пророк.

Жените са изправени пред дискриминация от всеки ъгъл на обществото и правителството на Пакистан трябва да направи повече, да се ангажира с международни и национални споразумения за защита, да осигури безопасна среда и да спре дискриминацията срещу жените и момичетата Ахмадистки.

Е. Образование

След обявяването на независимостта на Пакистан, образованието се използва като инструмент за създаване на усещане и укрепване на националистическа идеология. След отцепването на Бангладеш от Пакистан през 1971 г., ислямът се превърна в основа на националната идентичност на Пакистан. Под ръководството на генерал Зия Ул-Хак, между 1977 и 1988 г., пакистанското общество, включително и неговата образователна система, претърпя процес на ислямизация, който постави основите на нетолерантност и дискриминация, пред които са изправени немюсюлманските деца в училище днес. Според LL, "Фундаментализацията на учебниците е контролиран от държавата механизми, чрез който той контролира и обществото".²⁵ Радикализацията на образователната система принуди сунитската ислямска перспектива в учебните програми да изключи религиозните малцинства в страната. Ахмадистите ученици са изправени пред тежки форми на дискриминация през цялото си образование едновременно от съученици и учители. Те са изправени пред изключителен тормоз, физическо и ментално насилие, сегрегация и заплахи, които имат отрицателно въздействие върху обучението и психологическото благополучие на засегнатите деца. Ахмадистите учители са изправени пред дискриминационни нагласи от други служители, родители и местни духовници, които призовават общността да ги бойкотира. В много случаи децата са изправени пред пълно изключване от страна на учителите и техните съученици, много от тях са принудени да се преместят в друго училище и да се откажат от обучението си. Една сестра и двама братя трябваше да напуснат дома и родителите си в Ларкана, за да продължат своето образование. Един от братята, който изучаваше MBA в Университета по мениджмънт и технологии (UMT) се настани в общежитие, но след като приятелите му разбраха, че е Ахмадист, той беше дразнен и малтретиран, и помолен да напусне общежитието, което и направи.

Изследванията на редица пакистански и международни организации са установили, че пакистанските учебници са пълни с предубедено съдържание към немюсюлманите (NCJP, 26 USCIRF, 27 USIP28). Нагласите в учебниците изразяват идеи на нетолерантност, предразсъдъци, фанатизъм на понятието "други" и "врагове или агенти на държавата", за религиозните малцинства. Ахмадистката общност е изобразена като неверници, описани като "кафир" и не-мюсюлмани, и тъй като Пакистанската конституция ги обявява за такива, тя дава легитимност на тези, които ги дискриминират. Дискриминационното законодателство срещу Ахмадистката общност насърчава екстремисткия начин на мислене, че Ахмадистите и другите немюсюлмани, "нямат право да живеят". Един от интервюираните сподели, че по време на обучението му, съученик, който присъствал на медресе, бил обучаван, че Ахмадистите не са добри и трябва да бъдат убити. Той казал: "Ти не си мюсюлманин и мое право е да те убия". Когато студентите Ахмадисти не декларират вярата си, обикновено в по-ранна възраст, те могат да преминат през образованието си без дискриминация. Въпреки това, когато съучениците и учителите им разберат, че са Ахмадисти, това се проявява в тормоз, нетолерантност, предубедено поведение, физическа и вербална злоупотреба. Пренебрежителни термини като "кадиани" и "кафир", което означава, че немюсюлманите са били използвани както от ученици, така и от учители, за да ги свържат с Ахмадистите. Децата споделиха как са изправени пред множество форми на враждебност и дискриминация по време на обучението си, от страна на съученици, които не искат да говорят, да се молят или да споделят нещо с тях, някои дори казаха, че нямат приятели. Някои учители в часовете по Ислям са използвали обиден език и негативни коментари за основателя на движението на Ахмадистите. Ахмадистите студенти също многократно са били тормозени да сменят вярата си, от страна на съученици и учители. Например ЗБ каза, че постоянно е била притискана да промени религията си, от други студенти, включително и най-добрата си приятелка. Студентите, интервюирани за това проучване, споделиха как са били физически малтретирани, както от учители, така и от съученици, заради религиозните си убеждения.

25. http://eprints.ioe.ac.uk/4020/1/Lall2008Educate_to_Hate103.pdf

26. <http://archive.paxchristi.net/MISC/2014-0251-en-ap-GE.pdf>

27. [https://www.uscirf.gov/sites/default/files/resources/Pakistan-ConnectingTheDots-Email\(3\).pdf](https://www.uscirf.gov/sites/default/files/resources/Pakistan-ConnectingTheDots-Email(3).pdf)

28. <https://www.usip.org/sites/default/files/SR367-Education-and-Attitudes-in-Pakistan.pdf>

10-годишно момче и сестра му били бити през ръцете, докато им се подуют. Друга интервюирана сподели, че когато брат ѝ бил на 13 години, той бил принуден да напусне училището си, тъй като неговите съученици и учители го измъчвали психически и физически, като го удряли с пръчки и парчета дъска, докато родителите му го изпратят да живее с чичо си в друг град, за да завърши своето обучение. 15-годишната ученичка RF посещава държавно училище и е в осми клас. Някои деца от училището, което не били от нейния клас, разказали на другите деца, че тя е Ахмадистка и ги предупредили да не играят с нея, да не се хранят с нея и да спрат да я третират нормално. Учителите на RF знаят, че е Ахмадистка и я тормозят физически, като удрят ръцете ѝ с пръчки и ѝ казват, че не е позволено да сядат с другите деца, защото е Ахмадистка. Друг пример казва, че учител накарал момиче от първи клас да сложи краката върху ръцете си, които

счупили малкия пръст на дясната ѝ ръка. Учителят казал, че е направил това, защото майка ѝ се обличала като "кадиани". Някои учители подстрекават другите ученици да дразнят и бойкотират Ахмадистките ученици, които умишлено са отделяни и унижавани, като ги инструктират да ядат, пият и да седят отделно от останалата част от класа. Една майка каза, че когато синът ѝ бил на 12 години (в осми клас), другите ученици започнали да го дразнят, а един дори го заплашил с пистолет. Учителят накарал другите ученици да го бойкотират и ги подстрекавал към омраза, като раздавал стикери с материали за омраза (вж. Приложение 5). Той отишъл да учи английски в друго училище и един от приятелите му поставил материали за омраза по стълбището на това училище, за да създаде настроение на омраза към него. Освен държавните училища и образователните институции, има хиляди нерегламентирани медресета (ислямски семинари), които се отнасят с омраза към обществото на Ахмадистите и другите религиозни малцинства. Лозунгът на Хатаме Нубуат се използва особено за разпалване на настроенията срещу Ахмадия в обществото, като правителствените служители се застъпват за включването му в учебниците. Асад Кайзър, говорител на провинциалното събрание в Хайбер Пахтунхауа, обръщайки се към конференция Хатаме Нубуат в Mardan през 2015 г., заяви, че "провинциалното правителство скоро ще добави раздел за вярата на Хатаме Нубуат" и че "онези, които не вярват в Хатаме Нубуат, ще бъдат извън исляма".²⁹ Учители Ахмадисти споделиха как "Хатаме Нубуат" или вярата в края на Пророка (РВУН) сега е част от учебната програма и присъства в учебната програма в провинция Синд. В интервютата, проведени със студенти Ахмадисти, много хора описаха как са им били отказани възможности да напреднат в образованието или са били умишлено набелязани от учителите. Всички се чувстваха травмирани от продължителната злоупотреба и тормоз, мнозина изоставили учебните си програми, прехвърлили се в други училища или си учили вкъщи. ФА, която е на 16 години, умишлено била скъсана по шест предмета, когато се явила на изпити, така че да не може премине в следващия клас. Учителите не показали на родителите ѝ или на нея документи, които да удостоверяват, че тя се е провалила, и в крайна сметка тя сменила училището. По-малкият ѝ брат бил толкова измъчван психически, че напуснал училище и не бил в състояние да продължи обучението си. Учителите Ахмадисти се сблъскват с дискриминация и трябва да се справят с продължаващите кампании за омраза и наказателни мерки от страна на други учители, родители, духовници и по-широката общност, които им пречат да изпълняват ролята си като учители. Р.А. ръководила частно училище за деца до 10 клас, когато местните хората и духовниците започнали многократно да тормозят учители и деца, посещаващи училището. По същия начин родителите били заплашвани да престанат да пращат децата си в училището. Духовници от местната джамия направили съобщения, с които предупреждавали родителите да спрат да изпращат децата си в училище, в противен случай щяло да им бъде забранено да ходят в джамията, ако децата им продължат да посещават "това училище на Кадиани". Заплахите и тормозът продължили, когато родителите спрели децата си от училище, с допълнителни предупреждения, че училището ще бъде изгорено и децата ще умрат. По-късно един духовник направил оплакване срещу училищното управление. Полицията взела декларации от всеки служител и ученик, че не са Ахмадисти и че не се преподава Ахмадистка литература.

Първоначално училището имало 441 ученици, а след тази кампания на омраза 80 ученика са напуснали през март 2017 г.

29. <https://defence.pk/pdf/threads/speaker-kp-assembly-wants-to-add-anti-ahmadiyya-chapter-in-school-syllabus.398987/>

НМ, учител в частно училище, се обърнала към директора, за да се присъедини към училището, в което бил успокоена, когато той ѝ казал, че е без значение, ако учителите принадлежат към различни религиозни секти и че религията не се обсъжда. След 5 месеца директорът организира среща с всички учители, а след 30 минути помолил НМ да напусне, докато той разпространявал брошури с омраза към Ахмадистката общност. Листовете съдържали въпроси и отговори от духовници за това какво да правят, ако има Ахмадисти ученици или учители в училище. Според отговорите, ако Ахмадистите ученици са повлияни и приобщени към правата вяра, след като са учили в училището, е добре, но не е добре, ако учители Ахмадисти обучават нашите ученици. Учителката беше посъветвана да подаде оставка, а 11 деца Ахмадисти напуснаха, поради опасения за тяхната безопасност. Необходимостта от скриване на религията и страхът от насилие създават значителен стрес за учениците и учителите Ахмадисти. Всички интервюирани ученици описват чувства на депресия или са умствено разстроени от лошото отношение, което са изтърпели. МА преподавала английски, когато била помолена да преподава Ислям на класове 8, 9 и 10. Тя открила материали за омраза в учебниците, противоречащи на убежденията ѝ като Ахмадистка, което я ядосало и натъжило. Когато децата ѝ били на 7 и 9 годишна възраст, те били третирани неуважително заради тяхната религия и били изгонени от класната стая, тя се чувствала безсилна да направи каквото и да е. Казусите илюстрират как дискриминацията, предубедените материали и поведението имат вредно и отрицателно въздействие върху Ахмадистите деца, учители и семейства. Правителството е бавно във въвеждането на реформи и трябва спешно да се вземат мерки за подобряване на образователната система и да се премахне предубеденото съдържание от учебниците. Ахмадистите деца и другите религиозни малцинства трябва да бъдат справедливо третирани, с грижата за пълно опазване на правата на децата. Обучението по религия и човешки права също трябва да се включат, за да се насърчи толерантността и уважението между тях.

Ж) Възможности за Ахмадистите да изповядват своята вяра

Член 298В от Пакистанския наказателен кодекс възпрепятства Ахмадистите да разпространяват вярата си. Според този член един Ахмадист може да бъде лишен от свобода до три години или да бъде глобен, ако "проповядва или разпространява вярата си или приканва други да приемат неговата вяра, с думи, изречени или написани, или чрез видими представяния, или по какъвто и да е начин.

Освен това, член 298С забранява на Ахмадистите да "се позиционират пряко или непряко като мюсюлмани" или да изразяват чувствата си като Мюсюлмани". Свободната формулировка на закона означава, че редовно се злоупотребява с тормоз и дискриминация срещу Ахмадистите. По силата на законите против тях, по-конкретно на Наредба XX, на Ахмадистите е забранено да изразяват истинската си вяра като Мюсюлмани. Те също така нямат право да съобщават за своята вяра на другите, тъй като това определено ще представлява разпространяване на вярата им или приканване на другите към нея. Законът ясно заявява, че Ахмадистите мюсюлмани не могат да

проповядват или разпространяват своята вяра. Това е извън всяко съмнение и спор. Това прави Ахмадистката мюсюлманска общност уникална в Пакистан, като единствената религиозна общност която е отритната от държавата само въз основа на своята вяра. Законодателството не само забранява проповядването на други форми на прозелитизация, но на практика ограничава и други елементи на проява на религиозни вярвания, като например провеждането на открит дискурс за религията с не-Ахмадистите, дори където те не проповядват. Забраните включват открито посочване на мястото на поклонение като джамия и на религиозен водач, като имам. Ахмадистите не могат да се позовават на призива за молитва като "азан" или да наричат себе си мюсюлмани, или да се позовават на вяра си като ислям. Санкциите включват глоби и лишаване от свобода, а ако се установи, че има и богохулство, съществува вероятност от смъртно наказание. Ако е наложено смъртно наказание, съществува риск от продължително затваряне. Това законодателство се използва от недържавни лица, за да заплашват и да тормозят Ахмадистите.

Ахмадистите мюсюлмани не могат открито да изповядват своята вяра публично, чрез евангелизиране или по друг начин. Определението за прозелитизация се отнася за мюсюлманите Ахмадисти и сега е ограничено до такива дейности (но не изключително), които служат на човечеството чрез медицински лагери, което може да доведе до дискусии за Ахмадистите, макар и не публично; Ахмадисти обсъждали Ахмадизма с не-Ахмадисти, след като са се запознали с тях, въпреки че рискували да бъдат докладвани; за жените облеклото, обикновено носено от жените Ахмадистки, може да бъде средство и начин на прозелитизация – това отново привлича риска да бъдат дискриминирани, особено социално, където те са лесни цели. Мисията чу, че извършването на гореспоменатите дейности все още не е лесна задача, тъй като това означава, че съществува риск за съответните Ахмадисти и може да има отрицателни последици.

ЧАСТ 3.

ФАКТОРИ, ВОДЕЩИ ДО ЗАСИЛВАНЕ НА РЕПРЕСИИТЕ

Редица независими журналисти заявиха пред делегацията, че ситуацията в областта на сигурността на Ахмадистите драматично се влошава. Мисията беше информирана, че свободата на пресата е строго обуздана, когато се отнася до въпросите за Ахмадистите. Пресата на Урду е територия, която е в безизходно положение в тази ситуация. Единственото облекчение, ако има такова, изглежда е английската преса, която е ограничена до малка аудитория, главно либерали. Онези, които желаят да пишат за преследването на Ахмадистите, трябва да стъпват изключително внимателно за собствената си сигурност, тъй като ще бъдат разглеждани като Ахмадистки симпатизанти. По този въпрос делегацията се среща с водещ журналист по религиозни малцинства, Рана Танвеер, който пише за Express Tribune. Самият г-н Танвеер каза на делегацията, че ситуацията със сигурността и преследването на Ахмадистите се е влошила от 2015 г. насам, като Анти-ахмадистките предразсъдъци и насилието процъфтяват, защото държавата затваря очи за преследването на Ахмадистите. На въпроса защо ще постави своя живот в риск, като съобщава за тези проблеми, той заяви, че това е негов дълг и задължението му е да докладва фактически и независимо по тези

въпроси. Към датата на изготвяне на настоящия доклад делегацията разбра, че г-н Танвеер е бил нарочен от екстремисти. Всъщност, на 10 юни 2017 г., той едва се измъкнал, прегазен от кола. Претърпял наранявания и кракът му бил счупен. Къщата му била ограбена и получил смъртни заплахи. Международната федерация на журналистите (IFJ) осъди смъртните заплахи към Рана Танвеер, който издал писанията си за религиозните малцинства. МФЖ призова правителството да гарантира сигурността на журналиста и да започне разследване по случая. Освен това г-н Танвеер разкри, че домът му е ограбен, а вратата е боядисана със заплаха, която гласи: "Кадияни Наваз Рана Танвеер кафир ваджиб ул катл", (подръжник на Кадияни, Рана Танвеер е неверник, който заслужава да бъде убит). " Г-н Танвеер е женен, с две малки деца. Той съобщи за заплахите пред полицията, но твърди че тя е показала минимален интерес и дори не е регистрирала случая. Мисията разбра, че има повишен риск за активистите за правата на човека, за адвокатите и съдиите, тъй като те редовно се сблъскват със сплашвания и заплахи за насилие, а в някои случаи и извънсъдебни убийства. Като например, на 7 май 2014 г. Рашид Реман, адвокат от комисията по правата на човека в Пакистан, беше застрелян, защитавайки университетски преподавател, обвинен в богохулство. Съдиите са били физически атакувани и заплашвани дори по време на съдебни заседания, особено от членове на съда, от собствената им професия, подкрепяни от религиозни организации като Хатаме Нубуат. В тази атмосфера, разбира се, те се страхуват да чуят за такива случаи, от страх от репресии.

Нарастване на предразсъдъците в гражданското общество, медиите и образованието

Делегацията беше наясно, че много аспекти на живота в Пакистан са свързани с религията, религия, която заклеймява правата на дадено лице. Както посочи Асма Джахангир пред делегацията, религиозната нетърпимост ежедневно нараства. Това не се подкрепя от Анти-ахмадистките конференции, спонсорирани от правителството, особено в Пенджаб.

Информацията се контролира чрез пресата и медиите, особено пресата на Урду, която достига до масите. Контролът и злоупотребата с информация водят до омраза и до разрушено и разделено общество, свободата на изразяване е сериозно ограничена. Това се усложнява допълнително от злоупотребата с антитерористичните закони. Както каза един журналист (ML), с който се срещнахме: "Актът против тероризма се използва като оправдание за всичко, което правителството иска да направи, [включително], нарочването на малцинствата. "

Нарастването на ислямската радикализация е друг фактор за нарасналото преследване на малцинствата, особено на Ахмадистите. Източникът на това, както беше казано на делегацията, изглежда е влиянието на Саудитска Арабия, на ухабисткото и саудитското финансиране. Както един известен журналист каза на делегацията: "Добър бизнес е да бъдеш молла и да създаваш омраза ". Медресетата са източник на доходи за хора, които нямат работа или професия. Налице е нарастване на организациите срещу Ахмадистите, като Хатаме Нубуат (Организация за Края на Пророка). Тези организации предизвикват

настроенията на масите към религиозните доктрини, за да подхранват омразата срещу Ахмадистите.

Ахмадистите вярват, че нарастването и проникването на фундаменталистката идеология вътре в държавните машини се доказват в ежедневието чрез наличието на билбордове, литература на омраза и медийни програми. Материал на омраза, който обявява, че Ахмадистът е достоен само да бъде убит, беше показан на делегацията, отворен и показван в магазини и търговски центрове. Мостра от такива материали е включена в Анекс 6. Има дори стикери против Ахмадистите, които показват логото на Ислямска държава. Ахмадистите също често са наричани "служители на евреите". Това е част от разказът на религиозния елит, който изброява омразата към Ахмадистите.

По отношение на образователната система, правителството не е успяло да се заеме с проблема с материалите за омраза в училищните програми. Тези материали все още са налице в учебниците, където фигурират само в екстремистките разкази на духовниците. Анекс 4 показва като пример някои от тези материали.

Интернет все повече играе своята роля в това и подбужда омраза бързо. Радикалните ислямистки групи имат приети технологии и стратегии за социални медийни комуникации. Армиите от тролове и "фалшивите новини" са станали мощни оръжия, използвани срещу Ахмадистите. Ислямска държава отправи директни заплахи към Ахмадистите и твърди, че стои зад убийствата на редица Ахмадисти.

Политически и икономически опортюнизъм

Исторически погледнато Ахмадистите се радват на голям успех. Чухме как общността на Ахмадистите е била в основата за създаването на Пакистан, първият министър на външните работи Сър Зафрулах Хан е Ахмадист и е един от двамата лауреати за Нобелова награда на Пакистан, Абдус Салам, също принадлежащи на Ахмадистката общност. Делегацията беше уведомена, че преди 1974 г. Ахмадистите са заемали висши позиции във въоръжените сили, полицията и гражданското общество. Това нарастване на известността и влиянието на малката (в сравнение с броя на другите мюсюлмани в Пакистан), но силно организирана общност е довело до завист към нейния успех и Ахмадистите са станали изкупителна жертва в едно нестабилно общество, водено от омразата и насилието.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Целта на този доклад за откриване на факти беше да проследи Мисията за откриване на факти от 2014 г, за да оцени и установи настоящото положение на Ахмадистите.

След интервюиране и срещи с няколко стотици души, включително защитници на правата на човека, журналисти, представители на съдебната власт, полицията и политиките, Мисията разбра от всичко това и изглежда, че има съвсем малко или никакво подобрене в тази ситуация и наистина преследването на Ахмадистите се е влошило. Това се потвърждава и от статистическите данни за броя на смъртните случаи и атаките, които са се увеличили. Но самата статистика не отразява нивото на омраза,

дискриминация и преследване срещу Ахмадистите. Истината е, че държавата е стимулираща среда, чрез Анти-ахмадисткото законодателство, преследването на Ахмадистите да процъфтява. Мисията също така отбелязва, че лицата, с които се е срещнала през 2014 г. при предишната Мисия за откриване на факти, не виждат подобрене в условията. Член на настоящата Мисия беше част и от предишната Мисия и следователно може да потвърди това. Всъщност беше отбелязано, че представителка на Ахмадистката Мюсюлманска общност, с която се бяхме срещали при предишната Мисия, беше убита умишлено наскоро.

Това донесе на страната реалност на влошаващо се положение на Ахмадистите от 2015 г. насам. Истината е, че ситуацията отива от лошо към по-лошо, което беше потвърдено от почти всички лица и организации пред Мисията. Надяваме се, че този Доклад ще бъде не само, за да подчертае тежкото положение на Ахмадистите, а за да помогне за въвеждането на необходимата промяна за справяне с преследването им. Трябва да се помни, че до 1974 г. статутът на Ахмадистите не се различава от този на Сунитското мнозинство. Въпреки това, оттогава различни части от законодателството са лишили Ахмадистите от техния статут на мюсюлмани и са ги превърнали във "втора класа граждани". Неспособността на държавата да се справи с тази ситуация през годините вече е довела до проблема Ахмадистите да затънат в тъканта на пакистанското общество. Основите, поставени от държавата, позволяват на другите да действат безнаказано, за да преследват Ахмадистите. В действителност, се възприема като религиозен дълг на мюсюлманите не само да бойкотират Ахмадистите, но също и да получат небесна награда, като ги убиват. В страна, където религиозността е във възход, това е изключително тревожно, тъй като нетолерантността и омразата не са ограничени до един сектор на общността, а бързо се разпространяват към другите малцинства, като нарушават мира на обществото. Пространството за гражданското общество беше драстично намалено, дори и най-активните защитници на правата трябваше да ограничат речта си от страх от репресии в собствения си живот. Това е изключително важно. Международната Общност ще трябва да повиши своята роля и да помогне на тези, които искат да защитават правата на човека в Пакистан, като призове пакистанските власти да ограничат нарастването на религиозни елементи, за да се осигури и безопасно пространство и среда за гражданското общество. Това е от решаващо значение за всяка цивилизована и прогресивна държава. Невъзможността на държавата да разследва, арестува или преследва отговорните за злоупотребите с религиозната свобода, е довела до безнаказаност, което насърчава нетърпимостта и актовете на насилие, според местни и международни организации за защита на човешките права. Правителствената политика със сигурност не предоставя еднаква защита на Ахмадистите и заради дискриминационното законодателство, което маргинализира Ахмадистката мюсюлманска общност, Ахмадистите не могат да изповядват свободно своите религиозни убеждения. Истината е, че Ахмадистите са най-изложени на риск, когато се отнася до защита на техните права. Вярно е, че и други малцинства са изправени пред проблеми. Въпреки това, независими наблюдатели са съгласни, че няма системно държавно преследване на други малцинства. Това, което е уникално за общността на Ахмадистите е, че те са конкретно нарочени от държавното законодателство; тяхното преследване е спонсорирано от държавата. Това е важно разграничение и неговото

значение трябва да бъде разбрано, тъй като е довело до ограничаването на други граждански права на Ахмадистите, като правото на глас, правото на образование, възможностите за работа и като цяло социалните права.

Разказите, чути от Мисията са били мъчителни: малки деца на шестгодишна възраст са сегрегирани в училищата заради Ахмадистката им вяра; университетски студенти трябвало да се хранят отделно и да живеят в отделни общежития – което напомня за Южноафриканския апартейд; жени, които не са в състояние да изпълнят най-основните си задължения, защото са им отказани стоки и услуги при пазаруване; жените са отхвърлени, заради Ахмадистките си убеждения, заради облеклото си / вид воал и палто, носени от тях /: професионалисти, които имат кариера, са ограничени и нямат шансове за повишение, заради тяхната Ахмадистка вяра; успешни бизнеси са нарочени. Списъкът продължава.

Тази кампания на омраза, индоктриниране и отхвърляне на една общност е станала неразделна част от ежедневието на живота на всеки Ахмадист. Изглежда държавата има малък интерес в справянето с проблема и предвид средата, създадена сега, държавата е склонна да обърне внимание на това преследване, поради страх от репресии от страна на религиозния елит. Положението в Пакистан накара много Ахмадисти да избягат от Пакистан и да потърсят убежище и сигурно място, където могат свободно да практикуват своята религия и да живеят нормален и мирен живот. Мисията обаче е чувала и това, че въпреки че много Ахмадисти не искат да напускат страната си, те остават с незначителен избор, в крайна сметка се налага да харчат хиляди паунди - цялото им препитание, за да напуснат Пакистан без гаранция, че ще бъде приети като бежанци в други страни. Много от тях са избягали в страни като Шри Ланка, Малайзия и Тайланд, където живеят в изключително трудни условия, за да избягат от преследването, с което се сблъскват в Пакистан. Това включва жени и много малки деца, някои от които са признати за бежанци от Върховния Комисар на Обединените нации. Те са държани в ужасни условия в бежански лагери или затвори.

На снимката: Рабуа, Няма безопасно убежище

Това е допълнителна тема, която е необходимо да бъде добавена и разгледана от международната общност, особено от ООН. IHRC ще проведе отделна Мисия за проучване на фактите по този въпрос през следващите месеци, при която ще се обмисли допълнително и това; В непосредствено краткосрочен план би било наивно и нереалистично да мислим, че законите, описани по-горе, които дискриминират Ахмадистите, ще бъдат отменени; Това трябва да е дългосрочна цел, която не може да се случи без подкрепата и участието на международната общност. В краткосрочен план държавата трябва да предостави на гражданите си основни протекции, като правото на глас. Този въпрос трябва да бъдат разглеждани по-скоро въз основа на гражданството, отколкото да се занимаваме с него през призмата на религията. Всички малцинства, включително и Ахмадистите, трябва като Пакистански граждани, да имат неограничени права за образование, право на глас и достъп до заетост. Това е нещо, което може да бъде постигнато в краткосрочен план, но може да се случи само чрез решителност и определяне от страна на държавата. Международната Общност трябва да изпълни ролята

си и да упражнява влиянието си, за да гарантира, че Пакистан ще спазва своите международни задължения да пази и защитава своите граждани. Ситуацията не може да продължава, както е, и се нуждае от спешно внимание, което трябва да бъде обърнато от международната общност по този въпрос. Това не е просто проблем за Пакистан, тъй като тясната идеология и нетолерантността се разпространяват и до други части на света и водят до екстремизъм и тероризъм.

През последното десетилетие организациите за защита на правата на човека в целия свят са забелязали държавно-спонсорирано потисничество на Ахмадистите. Бившият президент Барак Обама осъди пакистанското преследване на Ахмадистите (публикувано в YouTube ²² 27 юли 2015 г.). Накратко, общността на Ахмадистите в Пакистан е изправена пред една безпрецедентна екзистенциална заплаха. „Ахмадистите в Пакистан са в още по-голяма опасност отколкото преди.“ ²³ Докато не се предприемат конкретни стъпки от международната общност, този проблем няма да бъде решен.

30. Президентът на САЩ Барак Обама за преследването на мюсюлманите от Ахмадия;
<https://www.youtube.COM/?v=HzLhafilbedM>

31. <http://www.sundayguardianlive.com/мнение/9080-между-диктатори-и-демократи>

ЕПИЛОГ

Ян Фигел, европейски специален пратеник за свобода на РЕЛИГИИТЕ ИЛИ ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА ИЗВЪН ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Искам да изразя благодарност за това разкриване на фактите от Доклада до Азиатската комисия по правата на човека (AHRIC) и Международния комитет по правата на човека (IHRC), работейки в сътрудничество с Форума за религиозна свобода - Европа (FOREF) и Християнска солидарност по света (CSW). Конструктивното сътрудничество на NGOs и религиозните организации изгражда съвместни екипи и мрежи, носещи обща основа и нова синергия, в името на общото благо. И със сигурност трябва да насърчаваме общото благо в 21-ви век, ако искаме да преодолеем диктаторските и геноцидните наследства на неотдавнашната история, да победим старите и новите идеологии на превъзходство, настоящата омраза и насилие. За съжаление, все повече религиозни и етнически малцинства страдат в днешния свят от различни нива и форми на нетолерантност, дискриминация и дори преследване.

Тази свобода е от съществено значение за ценностите и човешките права на цивилизацията за всички и навсякъде. Защото много често тя се ограничава или се злоупотребява с нея в настоящия свят. Паралелно, тя стана забравено или изоставено право поради слабост, нежелание, пристрастия или безразличие на много съвременни национални или международни институции и органи на властта.

Ако искаме да видим по-добър и по-хуманен век, тогава нашият ангажимент да работим заедно в много страни, в името на свободата на религията или убежденията (FoRB) е от първа необходимост. Тази свобода е от съществено значение за ценностите и човешкото право на цивилизацията за всички и навсякъде. Защото много често тя се ограничава или се злоупотребява с нея в настоящия свят. Паралелно, тя стана забравено или изоставено право поради слабост, нежелание, пристрастия или безразличие на много съвременни

национални или международни институции и органи на властта. Но властта винаги изисква отговорност. И човешката свобода е устойчива само с продължителна отговорност. Изключително приветствам убеждението на Ахмадистката Ислямска общност, чиито членове често ми напомнят: "Любов към всички, омраза към никого!" Това не е само религиозен принцип, но и универсално и дълбоко човешко разбиране, отричащо враждебността и насилието и приемащо обединяването в солидарността. Затова се нуждаем от още protagonисти на FoRB на местно, национално и международно ниво, готови да дадат глас на бездушните. Нуждаем се от повече защитници, способни да защитават беззащитните, когато те са дискриминирани или преследвани заради тяхната вяра или убеждение. Несправедливостта навсякъде е заплаха за справедливостта, напомни ни М. Л. Кинг.

Този Доклад може да помогне да се повиши осведомеността за преследването на Ахмадистите в Пакистан. Но това също показва и един смел ангажимент за насърчаване на отчетността в защита на човешките права и достойнството на всички граждани на Пакистан и хората по света. Бих искал този Доклад да донесе нарастващо вдъхновение за конструктивни, зрели отговори на гражданите си срещу безразличието и невежеството, както и ефективни действия на обществените и религиозните власти, които да се противопоставят на омразата, дискриминацията и насилието, в името на човечеството, солидарността и общото благо. Това са ценности и цели, които ние в Европейския съюз, уважаваме, насърчаваме и споделяме по целия свят.

Анекс 1

Наредба XX

ВЕСТНИКЪТ НА ПАКИСТАН

Извънредно

ПУБЛИКУВАНИ ОТ ВЛАСТИТЕ НА ИСЛАМАБАД, ЧЕТВЪРТЪК, 26 АПРИЛ 1984 г.

ЧАСТ 1

Актове, наредби, заповеди и правила на президента, включително Заповеди за военно положение и Регламенти

Правителство на Пакистан

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО И ПАРЛАМЕНТАРНИТЕ ВЪПРОСИ
(ЗАКОНОДАТЕЛЕН ОТДЕЛ)

Исламабад, на 26 април 1984 г.

№ F.17 (1) 84-Pub. Издава се следната наредба на Президента за обща информация.

НАРЕДБА №. XX от 1984 г.

НАРЕДБА

за промени в закона, според които се забранява на групата Кадияни, групата Лахори и групата Ахмадисти да се отдават на анти-ислямски дейности:

КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, че законът е целесъобразно изменен, за да се забрани на групата Кадияни, групата Лахори и групата на Ахмадистите да се отдават на анти-ислямски дейности:

И ПРЕЗИДЕНТЪТ е удовлетворен, че съществуват обстоятелства, които го правят необходимо и незабавно действие:

Сега, следователно, в изпълнение на Прокламацията от 5 юли 1977 г. и упражняващ всички позволени му правомощия в тази връзка, Президентът има удоволствието да издаде и да обнародва следната Наредба:

ЧАСТ I - ПРЕДВАРИТЕЛНА

1. Кратко заглавие и начало.

(1) Тази наредба може да се нарече анти-ислямски дейностите на групите: Кадияни, Лахори и Ахмадисти (Наредба за Забрана и Наказание), 1984 г.

(2) Тя влиза незабавно в сила.

2. Наредба за отмяна на заповеди или решения на съдилища.

Разпоредбите на тази Наредба влизат в сила, независимо от вида на заповедта или решението на която и да е съдебна зала.

ЧАСТ ВТОРА – ИЗМЕНЕНИЕ НА ПАКИСТАНСКИЯ НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС / АКТ XLV от 1860 /

3. Добавяне на нови параграфи 298Б и 298В, АКТ XLV от 1860

В ПАКИСТАНСКИЯ НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС / АКТ XLV от 1860 /, Раздел XV, след параграф 298А, ще се добавят следните нови параграфи, а именно:

„298Б Злоупотреба с епитети, описания и названия и т.н., запазени за определени свети личности или места.

/1/ Всеки член на групата Кадияни, / който нарича себе си Ахмадист или с друго име /, който с думи, изречени или написани, или с видимо представяне;

а/ се свързва или адресира с друг човек., различен от Халифа или спътник на Свещения Пророк Мохамед / мир на праха му /, като Ameerul Mumineen, Khalifa-tui-Mumineen, khalifa-tui-Muslimeen, Sahaabi или Razi Allah Anho;

б/ се свързва или адресира с друг човек., различен от съпругата на Свещения Пророк Мохамед / мир на праха му /, като Ummul-Mumineen;

в/ се свързва или адресира с друг човек., различен от семейството на Свещения Пророк Мохамед / мир на праха му /, като Ahle-bait, или

г/ се свързва или назовава, или нарича мястото си за богослужение Masjid;

ще бъде наказан със затвор, за което и да е от гореописаните, за срок до 3 години и ще подлежи на глоба.

/2/ Всеки човек от групите Кадияни или Лахори / който нарича себе си Ахмадист или с други имена /, който с думи, изречени или написани, или с видимо представяне, свърже с начин или форма на молитва на своята религия, с тази на „азан” или рецитира азан, както това се прави от мюсюлманите, ще бъде наказан със затвор, за което и да е от гореописаните, за срок до 3 години и ще подлежи на глоба.

/3/ 298В Човек от групата Кадияни или Лахори, / който нарича себе си Ахмадист или с други имена /, който директно или индиректно се представя за мюсюлманин или нарича или свързва своята вяра с исляма, или се моли и пропагандира вярата си, или приканва други да я приемат, с думи, изречени или написани, или с видимо представяне, или по

начин, засягащ религиозните чувства на мюсюлманите, ще бъде наказан със затвор, за което и да е от гореописаните, за срок до 3 години и ще подлежи на глоба.

ЧАСТ ТРЕТА

ИЗМЕНЕНИЕ НА ПАКИСТАНСКИЯ НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС ОТ 1898 / АКТ V от 1898 /

4.Изменение на раздел 99А, Акт V от 1898. В Наказателния Кодекс 1898 / АКТ V от 1898 /, наричан по-долу за краткост Кодекса, в раздел 99А, в под-раздел Първи:

а/ след думите и кавичките „от тази класа”, думите, цифрите, скобите, буквата и кавичките „или каквото и да е от това естество, свързано с клауза / ii / на под-раздел /1/ на раздел 24, на Западно Пакистанската Преса и Публикуваната Наредба, 1963, „ще бъде добавено”; и

б/ след цифрите и буквите „295А”, думите, цифрите и буквите „или раздел 298А или раздел 298Б, или раздел 298В”, ще бъдат добавени.

5. Изменение на списък II, АКТ V от 1898 В споменатия Кодекс, в списък II, след вписванията, свързани с раздел 298А, ще бъдат добавени следните вписвания, а именно:

298Б

Злоупотреба с епитети, описания и названия и т.н., запазени за определени свети личности или места	затвор за което и да е описание до 3 год. и глоба
--	---

298В

Човек от групата Кадияни или Лахори, / който нарича себе си Ахмадист или с други имена /, който се представя за мюсюлманин или се моли и пропагандира вярата си	Същото
---	--------

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАПАДНО ПАКИСТАНСКАТА НАПЕЧАТАНА И ПУБЛИКУВАНА НАРЕДБА 1963

ИЗМЕНЕНИЕ НА НАРЕДБА № XXX от 1963

Изменение на раздел 24, ЗАПАДНО ПАКИСТАНСКА НАРЕДБА № XXX от 1963

В НА ЗАПАДНО ПАКИСТАНСКАТА НАПЕЧАТАНА И ПУБЛИКУВАНА НАРЕДБА 1963 / ИЗМЕНЕНИЕ НА НАРЕДБА № XXX от 1963 /, в раздел 24, под-раздел 1, ще бъде добавена следната нова клауза, а именно:

/ ii / от естеството на раздел 298А,298Б или 298В на Пакистанския Наказателен Кодекс / Акт XLV от 1860 /, или”

Генерал М. Зиа-Ул-Хак, Президент

АНЕКС 2

КЛАУЗИ ЗА БОГОХУЛСТВОТО

Акт III от 1986 г.

ЗАКОН ЗА НАКАЗАТЕЛНО ПРАВО (ИЗМЕНЕНИЕ), 1986

Закон за изменение на Пакистанския наказателен кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс, 1898

(ПАКИСТАНСКИ вестник, извънредно, част 1, 12 октомври 1986 г.)

Следният акт на Majlis-e-Shoora (Парламента) получи одобрението на Президента на 5 Октомври 1986 г. и с настоящото се публикува за обща информация:

Като се взе предвид, че е целесъобразно да се измени Пакистанският наказателен кодекс (закон XLV от 1860 г.) Наказателно-процесуалния кодекс, 1898, (Акт V от 1893 г.), за целите, посочени по-долу:

С настоящото се приема следното:

1. Кратко заглавие и начало

(1) Този закон може да се нарече Закон за наказателното право (изменение) от 1986 г.

(2) То влиза незабавно в сила.

2. Въмъкване на нов раздел 295-В, закон XLV от 1860 г. В Пакистанския наказателен кодекс (закон XLV от 1860 г.), след раздел 295-Б се въмква следният нов раздел, а именно:

295-В Използване на пренебрежителни забележки и т.н. по отношение на Светия Пророк. Който с думи, изречени или написани, или чрез видимо представяне, или чрез всякакви приписвания, намеци, пряко или непряко, осквернява свещеното име на Светия Пророк Мохамед (мир на праха му) ще бъде наказан със смърт, или лишаване от свобода за цял живот и също ще подлежи и на глоби. "

3. Изменение на Списък II, Акт V от 1898 г. В Наказателно-процесуалния кодекс, 1898 (Акт V от 1898 г.), в Списък II, след вписванията, отнасящи се до раздел 295-А, следните нови записи ще бъдат добавени, а именно:

295-В При оскверняване и т.н

На копие от Светия Коран,

може да се арестува

без съдебна заповед; Дълго наказание до живот

Съдебна сесия

295-В Използване на пренебрежителни забележки и др. по отношение на Светия Пророк

Смърт или доживотен затвор, и глоба

Съдебна сесия, контролирана от мюсюлманите

АНЕКС 3

ВТОРО ИЗМЕНЕНИЕ

Конституционен Акт (ВТОРО ИЗМЕНЕНИЕ), 1974

Акт за изменение на Конституцията на Ислямска република Пакистан [Държавен вестник на Пакистан, извънредно, част I, 21 септември 1974 г.]

Следният закон на Парламента получи съгласието на Президента на 17 Септември 1974 г. и с настоящото се публикува за обща информация:

Като има предвид, че е целесъобразно допълнително да се измени Конституцията на Ислямска република Пакистан за целите, посочени по-долу;

С настоящото се приема следното:

1- Кратко заглавие и начало.

(1) Този закон може да бъде наречен КОНСТИТУЦИОНЕН АКТ (ВТОРО ИЗМЕНЕНИЕ) 1974

(2) То влиза незабавно в сила.

2- Изменение на член 106 от Конституцията.

В Конституцията на Ислямска република Пакистан, наричана по - долу "

Конституция в чл. 106, в т. 3 след думите "общности" думите и скобите "и лица от групата Кадиани или групата Лахори (които се наричат "Ахмадисти") ще бъдат добавени;

3- Изменение на член 260 от Конституцията.

В Конституцията, в член 260, след клауза (2) се създава следната нова клауза, а именно:

(3) Лице, което не вярва в абсолютния и неквалифициран край на Пророчеството на Мохамед (мир на праха му), последният от пророците или твърди, че е Пророк, във всеки един смисъл на думата или някакво описание, след Мохамед (мирна праха му), или признава себе си като Пророк или религиозен реформатор, не е мюсюлманин за целите на Конституцията или закона. "

<http://www.pakistani.org/pakistan/constitution/amendments/2amendment.html>

АНЕКС 4

УЧЕБНА ПРОГРАМА

ПРЕВОД

Ислям

За шести клас

/ снимка /

Спектър

Просвещаване на поколенията

Серии на исляма

Ислямските книги са изготвени според наставленията, дадени от Федералното Министерство на Образованието, Пакистан

Ислям

Шоаб Саттар

Спектър

/ Нищо неприемливо /

/ Нищо неприемливо на стр.9 и горната половина на стр.10 /

/ стр.10 долната половина /

Догмата за края на Пророчеството / Хатаме Нубуат /

Пророчеството започнало първо с Адам, продължило и приключило с Главния на всички пророци, Хатам ал Анбия Мохамед / мир на праха му и на неговите хора /. Тази доктрина била изложена от Аллах в Свещения Коран.

Мохамед не е баща на никой от вашите хора, но е пратеник на Аллах и е последния пророк.

Книгите били разкрити на по-ранните пророци, както и за управляване на хората, но те не запазили и не оценили тези книги, така че оригиналните версии вече не са налични. Аллах разкрил Свещения Коран на Светия Пророк. И тъй като Мохамед е последния пророк, неговото послание ще пребъде до края на човечеството. Като такъв, самият Аллах е поел отговорност за опазването на Корана и усъвършенстването на ислямската религия. Корана е достатъчен за управляване на хората до края на света и няма нужда да се изпраща какъвто и да е пророк. Така Аллах заявил, че неговия обичан пророк е Хатам-ул-Анбия. В допълнение към вярата в пророчеството, е задължително да се вярва, че той е последния пророк и няма да има друг пророк след него. Този, който вярва, че ще има друг пророк, се счита за „кафир“.

Самият пратеник на Аллах ни каза, че със сигурност няма да има друг пророк след него. Обичаният пророк каза: „Ще има 30 лъжепророци в моя образ и всички те ще мислят, че са пророци, но аз съм последния пророк и няма да има друг след мен“.

Сатаната знае, че за да сложи край на ислямската религия, е необходимо да изтръгне любовта към Светия Пророк от сърцата на мюсюлманите, така че в своята измама той проектира лъжепророци.

Първият човек, паднал в капана на Сатаната след смъртта на Светия Пророк, беше Мусаилма, лъжецът. Той изказа невярно твърдение за пророчеството. Поддръжниците, които наистина обичаха Светия Пророк, като научиха за твърдението на Мусаилма, бяха ядосани и искаха да го пратят в ада, тъй като задължение на всеки мюсюлманин е да пази догмата на края на пророчеството и наказанието за всеки фалшив пророк е само смърт. Абу Бакр Сидике беше Халиф на мюсюлманите по това време. Той изпрати експедиция, водена от Халид. Мусаилма също излезе с огромна армия. Поддръжниците, силно мотивирани да пазят догмата за края на пророчеството, се биха смело и тотално разбиха армията, многократно по-голяма от тяхната. Мусаилма, лъжецът, беше убит в битката. Тази битка е известна като Битката в Ямама в историята на исляма.

Специална бележка:

Последователите на Мусаилма, лъжецът, също твърдяха, че са мюсюлмани. В битката в Ямама, когато Поддръжниците ги атакуваха, те викаха Аллах Акбар. Халид бин Валеед, Командирът на мюсюлманите, беше притеснен как ще различи мюсюлманите от неверниците, тъй като и от двете страни викали Аллах Акбар. Затова той наредил на мюсюлманите да издигнат девиза: „О, това е Мохамед“.

Англичаните измислили многобройни конспирации през освободителното движение, за да откъснат мюсюлманите от тяхната вяра. Те искали да изтръгнат любовта към пророка от сърцата на мюсюлманите. През 1891, под ръководството на англичаните, Мирза Гулам Ахмад от Кадан, лъжец, изразил невярно твърдение за пророчеството. Неговите ученици фалшиво се представяли за мюсюлмани. Съответно, след създаването на Пакистан, на 7 декември 1977, било узаконено от Ислямска Република Пакистан, че никой Кадан не може да заблуждава мюсюлманите, като нарича себе си мюсюлманин, защото всеки, който вярва, че ще има друг след Светия пророк, става неверник.

Упражнение:

4. Напишете причината за битката в Ямама;
5. Каква е била английската конспирация срещу мюсюлманите по време на освободителната битка?

Инструкции за преподаващия състав:

Получавайки този урок, учениците:

- Трябва да могат да потвърдят основната догма на Пророчеството и Края на Пророчеството;
- Трябва да бъдат осведомени за злините на Кадияните;

Анекс 5

Анти-ахмадистки табели и плакати

На снимката: О, мюсюлмани, винаги дръжте децата си далеч от дяволската напитка на Кадияните - Шезан

На снимката:

Банер в Ремън Пура Лахор

Ние плащаме данък на Правителството на Пенджаб да запечата печатната преса на Кадияните, които публикуват богохулна литература и да забрани техните книги. Шибан Хатам –е-Набуват

Табела в Исламабад / Пакистан /

Нечистото съществуване на отричащите Хатам-е-Набуват Кадияни е повод за безпокойство от страна на мюсюлманската общност.

Настоящото правителство се провали в изпълнението на законните си задължения по отношение на Кадияните. Онези мюсюлмани, които се срещат с тях, не спазват изискванията на вярата. Кадияните са шпиони на езичниците, за да получат тяхната подкрепа. Да изпълним задълженията си, като бойкотираме всички продукти на отричащите Хатам-е-Набуват, за да се застъпим за Светия Пророк в деня на Страшния съд.

Любовта на Светия Пророк изисква да бойкотираме Кадияните. Тук нямаме работа с Кадияните.

Този, който е участвал срещу изтезанията на Кадияните, е усетил върху себе си благословената ръка на Светия Пророк.

/ Изказване на Командира Хатам-е-Нубуат – Победител при Mirzait Handrat Peer Mehar Ali Shah Gollarwi /

Асоциация на патриотите на Хатам-е-Нубуат, Пакистан

Територия на Кот Абдул Малик

www.Khatm-e-nabuwat.org 0033-4664080

www.facebook.com/amkn2010 0341-4040568

e-mail: amkn.2010@yahoo.com 0300-4856384

Фетва на Негова Святост Хандрат Маулана Ахмед Раза Хан Барелви, относно мирзаите и промирзаите

Мирзаите са вероотстъпници и неверници. Всички видове контакти с мирзай, било то в добро или зло, още повече бизнес, взаимоотношения, приятелство и т.н., са абсолютно незаконни. Заради бойкота на мюсюлманите, ако някой от така наречените мюсюлмани смята, че някой Кадиян е потиснат, самият той е неверник.

/ Наредби на Шериата стр.112 Негова Святост Хандрат Маулана Ахмед Раза Хан Барелви /

Асоциация на патриотите на Хатам-е-Нубуат, Пакистан
Територия на Кот Абдул Малик

www.Khatm-e-nabuwwat.org 0033-4664080

www.facebook.com/amkn2010 0341-4040568

e-mail: amkn.2010@yahoo.com 0300-4856384

Мирза'ит в разясняване на Наредбата от 1973

/ 298В – Пакистански наказателен кодекс /

Никой член на Кадиянската група не може да се нарече мюсюлманин, нито да пропагандира и да изповядва своята религия. Ако някой член на групите Кадияни или Лахори, директно или индиректно представи себе си като мюсюлманин или нарече религията си ислямска, или разпространява и изповядва вярата си, или изпраща послания, свързани с религията му към други, или травмиризира чувствата и сантиментите на мюсюлманите, ще бъде осъден на 3 години затвор и също така ще плати глоба.

И това престъпление не подлежи на освобождаване под гаранция.

Асоциация на патриотите на Хатам-е-Нубуат, Пакистан

Територия на Кот Абдул Малик

www.Khatm-e-nabuwwat.org 0033-4664080

www.facebook.com/amkn2010 0341-4040568

e-mail: amkn.2010@yahoo.com 0300-4856384

Превод

Това е казано от Пророка

Няма друг Пророк след мен

Незаконната собственост на мирзаите – Правителствено Начално училище Талеем-ул-Ислам, ще бъде опразнена

О, носители на знамето на Хатам-е-Нубуат, бъди единствено

От: Маджлис Ахрар е Ислам, Окара

Превод:

От Мухафизан е Хатам е Нубуат, Пакистан 0322 4144910

Отдел на Защитниците на Края на Пророчеството, Пакистан 0300 8817657

Фетва на Великия благочестив достоен имам Ахмад Раза Хан Барелви / Бог да е с него / религиозен указ / относно мирзаите и техните приятели

Кадияните са вероотстъпници / извън лоното на исляма / и лицемери. Такива вероотстъпници и лицемери, които все още цитират Калама и наричат себе си мюсюлмани, а после отричат светостта на Аллах, на Светия Пророк, и на който и да е друг пророк, или отхвърлят каквито и да е изисквания на вярата, то тяхната саможертва не е нищо повече от мръсотия и те са абсолютни мъртъвци, отритнати от вярата. Тези, които считат Кадияните за невинни заради бойкота на мюсюлманите и мислят абсолютното разграничаване от тях за грешно и брутално, също са изключени от исляма / неверници /. Този, който не нарича неверника неверник, също е неверник. Казано е също, в този случай, че абсолютно задължение на всички мюсюлмани е да бойкотират и да се разграничат на всички нива от живота и смъртта, от неверниците. Ако неверник умре, ходенето на неговото погребение е забранено. Забранено е също да бъде погребан в едно гробище с мюсюлмани. Посещението на гроба му също е забранено.

Мухафизан е Хатам е Нубуат, Пакистан 0322 4144910

Отдел на Защитниците на Края на Пророчеството, Пакистан 0300 8817657

Превод на памфлета „Интебах”

/ Куршумите в логото на организацията Хатаме Нубуат са достойни за внимание /

/ пуснато в Лахор след оповестяването на Националния План за Действие /

Тези, които работят против злините на мирзаите, са покровителствани от Светия Пророк / мир на праха му /

Ние ще дадем живота си, за да защитим честта на Светия Пророк. Ние ще убием всеки, който е обвинен в богохулство срещу Светия Пророк.

Фондация Гази Мумтаз Кадри

Защитници на Края на Пророчеството

„Аз съм последния Пророк и няма други пророци след мен”.

/ Предупреждение /

Сър, вие сте човешко същество. Вие трябва да разбирате разликата между добро и зло, правилно и грешно. Върнете живота си в правилната посока. Влезте в лоното на исляма, като вярвате в Края на Пророчеството. Вие и Вашето семейство трябва да се покаете за греховете си и да прекарате остатъка от живота си като мюсюлмани и обичащи Светия Пророк.

Вие, Кадияните, продължавате да наранявате исляма и мюсюлманите; вие сте доста активни в това отношение. Ако вие се отречете от Кадиянизма и спрете да извършвате действия на неверие на вашите места за молитви, вие, съпругите ви и децата ви, ще бъдете в безопасност.

Това е нашето последно предупреждение към вас; иначе...!

Ние искаме вашето сътрудничество.

За сътрудничество и контакт:

0322 – 4144910

0321 – 9993161

АНЕКС 6

Анти-ахмадистка пропаганда в магазините

На Кадииани / Кучета / не е позволено да влизат / магазин в Хафеез Център Лахор /
Магазин в Хафеез Център Лахор

АНЕКС 7

Анти-ахмадистка пропаганда в образованието

Обща информация

Всички мюсюлмани са информирани, че Интерактивната Система за Обучение, Model Town, Duniapur, е от образователния институт на Кадиианите / мирзаите /. Не обучавайте децата си в този институт и пазете вярата и бъдещето на вашите деца.
От Аалами Тахаффизе Хатаме Нубуат Пакистан / Duniapur /

Ние искаме премахване на Кадиианите служители от образователните и здравните центрове на Лалиан, тъй като те са врагове на исляма и на Пакистан.
Мухафизане Хатаме Нубуат Пакистан, Лалиан

Ние сме в процес на създаване на истински Пакистан, по Божията воля
Ислямските реформи на правителството на КПК

Теми, свързани с Хатам е Нубуат, са включени в учебната програма за първи път
Теми

- Сеерут Ул Наби
- Първо законодателство срещу икономиката, основана на интереси
- Ислямски учения
- Създаване на специален фонд за религиозни институти

Искрено ваш РТИ / Sawabi /

Първи признак на обичта към Пратеника – Пълен бойкот на Кадиианите

Име.....Рег. №

Клас.....Училище / колеж.....

Контакт: Световен Съвет Тахуаз Хатам е Нубуат 0334 4090965, 0321 4081955

Разговорите и контактите с Кадииани са абсолютно забранени:

Име.....Рег. №

Клас.....Училище / колеж.....

Контакт: Световен Съвет Тахуаз Хатам е Нубуат 0334 4090965, 0321 4081955

Ако някой от вашите учители е Кадан, откажете се от неговото преподаване:

Име.....Рег. №

Клас.....Училище / колеж.....

Контакт: Световен Съвет Тахуаз Хатам е Нубуат 0334 4090965, 0321 4081955

АНЕКС 8

Анти-ахмадистка пропаганда Ахмадистка болница, болница Tahir Heart в Рабуа

Международна защита на Хатам е Нубуат

Контролирано от: Регистрирано: Хатам ун Набиеен Хатам е Нубуат – Академия Лакар
Манди Саргодха

ПРЕВОД

Защитавайте вярата си парите си от крадци

Всички наши усилия са основани на подкрепата на мюсюлманите

Институтът за Чисто Ислямско Благоденствие е разположен до канал Сирахия Център
Джина Колони Саргодха

Безплатно лечение на бедните, хората в нужда и хората с увреждания, точна употреба на
Закат, Садакат и благотворителността

Завършване на сграда с 50 стаи, 13 милиона са похарчени, включително за
кардиологично оборудване

Помнете, че това е идеологически институт. Тук се предлага лечение на мюсюлманите и
те са информирани за вярата на Хатам е Нубуат

Благотворителна сметка Мезан банк Юнивърсити Роуд Сагодха 14010101239973

Международна сметка № PK35MEZN0014010101239973

Председател Хатам ун Набиеен Тръст Хафиз Мохамед Акрам Тоофани

0092-483710474, 03219601521, 03009606593

Ехография само за 800 вместо 2000

ЕКГ за 50 рупии вместо за 300

Ангиография за 15000 вместо за 22000

Ангиопластика с Американски Висш Специалист 175000 вместо 400000, за което в
болницата на Каданите в Ченаб Нагар вземат 375000

Забележка:Известната болница на Каданите, на име Кардиологичен Център Тахир е в
Ченаб Нагар. Абсолютен грях е да се лекувате или дори да бъдете прегледани от лекар,
работещ в тази болница.

Превод:

В името на Аллах, най-благосклонният и най-милостивият
 Аз съм последния Пророк, няма друг след мен
 Всяка капка от вашата кръв е пожертвана за пророчеството на Мохамед. Светият Пророк казва: Аз съм последния Пророк, няма друг след мен

Той казва: 30 лъжепророци ще се появят в моя образ и всеки от тях ще казва, че е пророка, но няма друг пророк, освен мен.

Разлика между Кадияните и обикновените езичници

Важно послание за привържениците и последователите на Светия Пророк

03009606593, 0301 6729986, 0300 8651074, 0321 9601521

Публикувано от: Шабан Хатам е Нубуат, Централен офис Лаккар Манди, Саргодха, Пакистан

Дълъг живот на Хатаме-

Смърт на Кадияните

Аз съм последния Пророк и няма друг след мен

О, мюсюлмани, които сте роби на Господаря на Медина, последният от Пророците, Застъпника за грешните, Мохамед от Арабия, мирът и благословията на Аллах да бъдат за него! Къде е чувството ви за чест за вашето безверие?

Невярната змия на фалшивото пророчество на Мирза Гулам Ахмад от Кадиян се движи бързо, за да унищожи вярата на новото поколение. Какъв мюсюлманин е този, който дори след като е видял фалшивото вероизповедание и неверие, предпочита да замълчи и да си затваря очите?

Кой ще спре безмилостния говорещ език на Кадияните?

Скъпи братя в исляма! Сред нас има някои, които трябва да разпознаете. Те са онези, които ви подвеждат. Те привидно лекуват вашите болки, но всъщност убиват вярата ви. В действителност си струва те да бъдат убити. И именно Джихадът ще ги убие на претъпканите пазари.

Име	Секта	Адрес
Д-р Мохамед Али	Неверник Кадиян	Медицински Колеж Кабир
Д-р Мунир Ахмад Аббаси	Неверник Кадиян	Сикандар Пура, Пешавар
Д-р Абрар Ахмад	Неверник Кадиян	Кайрун Нас Уелфегър Тръст
Д-р Мансоор	Неверник Кадиян	Мансоор Поликлиника, Базид Кайли Лекар, Пешавар
Д-р Рашид Матин	Неверник Кадиян	Лекар в Кадиянска Клиника, Базид Кайли Лекар, Пешавар
Д-р Бин Ямин	Неверник Кадиян	Лекар в Кадиянска Клиника, Базид Кайли Лекар, Пешавар
Д-р Хамид	Неверник Кадиян	Лейди Рийдинг Хоспитал, Пешавар
Д-р Салима	Неверник Кадиян	Афган Колони
Д-р Тахира	Неверник Кадиян	Вапда Колони, Пешавар

Тези и други Кадияни като тях пропагандират неблагочестивата си вяра под прикритието на симпатия към вас. Тези хора рушат вашата вяра.

С бойкотиране на Кадияните и всички продукти, показани от тях, опитайте да дойдете под крилото на застъпничеството на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /

Тахафуз Хатаме Нубуат и застъпничеството на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /

Хаким-ул-Аср, Шахеед-ул-Ислам, Хазрат маулана Мохамед Юсуф Лудхианви каза:

„Ако искате да се възползвате от застъпничеството на Светия Пророк /нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него/, и ако искате място под крилото му, трябва да служите на Организацията на Тахафуз Хатам е Нубуат и да вървите напред в конфронтацията на групата на Мирза Гулам Ахмад от Кадиян. Готови ли сте за това?“

Вселената беше създадена заради Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /. Той е центъра на създаването на вселената. Той е господар на началото и края. В един хадис той казва: „Аз бях последния от пророците, още когато Адам беше под формата на замесена глина“. Оттогава господарят на двата свята се явява като Пророка от последните дни и Бог е причинил лично края на пророчеството. Вярата в Хатаме Нубуат е толкова важна, че Бог, създателят на вселената, е разпръснал светлината си върху нея в повече от сто версии на своята Книга – Свещения Коран. Дори Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /, на когото бил даден Свещения Коран, обяснява това в повече от двеста хадиси. На места той казва: „Аз съм последния Пророк и няма други след мен“. На места казва: Аз съм последния от Пратениците и вие сте последните вярващи“. Като казал това, той предупредил вярващите за трийсетте даяла, които, както казал, щели да твърдят, че са пророци след него. Въпреки това, дори докато бил жив, някои нещастници се опитали да му вземат статута на Хатамун Набийин. Ассад Аниси, фалшив претендент за пророчество, бил убит по време на живота на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него / от Хазрат Фироз Дайли, сподвижник на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /. По времето на Хазрат Абу Бакра, сподвижниците на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него / единодушно се съгласили да воюват с Мусаилма, Лъжепророка, след което били изпратени три последователни контингента от ислямски сили, за да го убият. Толкова много, една сила, състояща се от хиляда и двеста сподвижници на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /, сред които били седемстотин Хафъзи (тези, които запомнили

Свещения Коран наизуст) и Табиейни, които били изпратени да да ликвидират Мусаилма Лъжепророка и да го пратят в ада. В резултат на това той бил убит и неговата злоба била елиминирана. (Трябва да се запомни, че по време на благословената ера на Светия Пророк, / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /, от 259 негови спътници 27 били канонизирани в мъченици, загинали във военните експедиции, в които е участвал Пророка и 74 в експедициите, в които той не е взимал участие). Ислямската история свидетелства, че всеки път, когато крив човек се е осмелявал да отнеме короната на Края на Пророчеството от Светия Пророк, / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /, правоверните са се справили с него, следвайки примера, даден от Хазрат Абу Бакранд и мъчениците от Ямама.

За да смажат жаждата за джихад сред мюсюлманите, британците издигнаха Мирза от Кадан, Мусаилма от Пенджаб, след войната за независимост на под-континента през 1857 г. Мирза от Кадан не само обяви, че джихадът е незаконен, но също така направи редица фалшиви твърдения, като например че е Муджадхид, Махди и Обещания Месия, за да угоди на западните си господари. Той стигна толкова далеч, че през 1901 г. заяви, че е и Пророк, и представи пред своите последователи религия, която беше нова и паралелна на исляма. Според тази религия той заяви, че е Мохамед (Бог забрани. Ние не искаме да го казваме, но трябва да копираме думите му). Той направи това твърдение в своята книга "Aik Ghalati Ka Izala, стр. 4). Също така нарече морално корумпираната си жена "Ummul Momineen" и неморалните си спътници "спътници на Светия Пророк" и собствените си абсурди - Божествено откровение. В резултат на това някои злополучни лица се изплъзнаха от онова, което беше изпратено като милост за човечеството, и възприеха вярата на грозния Даджал. Под надзора на британците, тези проклетни хора започнаха да ограбват мюсюлманската вяра. Тъй като религията на Каданите се основаваше на интереси, беше създадена огромна мрежа от финансови вноски от Кадани. Всеки Мирзай беше принуден да плати значителна част от доходите си за "Ахмадизма". Ето защо почти всеки Мирзай дава 1/10 от доходите си в съответния център, а след това тези пари се използват, за да заблудят мюсюлманите. Използвайки същите средства, се публикуват изкривени версии на Свещения Коран и чрез манипулиране на международните медии се полагат усилия да се разпространяват грешните вярвания на Каданската общност. Същите средства се използват и за омразната задача да примамят тесногръдите мюсюлмани далеч от Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /.

Каданизма, описан в член 260 от Конституцията на Пакистан

А. Терминът "мюсюлманин" се отнася за всеки, който вярва в Единството на Всемогъщия Бог и вярва перфектно и безусловно в Края на Пророчеството на Светия Пророк, / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него / и този, който не вярва, като пратеник или религиозен реформатор на такова лице, което твърди, че е пророк във всяко отношение или смисъл след Светия Пророк, / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /, сам е стигнал до извода по този въпрос.

Б. Терминът "не-мюсюлманин" се отнася за всеки, който не е мюсюлманин и който е или християнин, хиндуист, сикх, будист, параш или всеки, който принадлежи към групата на Каданите или групата на Лахорите, или този, който нарича себе си Ахмадист или с друго име, или този, който е бахай или от другите изброени касти.

За да получите за посочените по-горе справки, моля, свържете се с:

а) www.khatm-e-nubuwwat.com

б) Международна Библиотека Tahaffuz Khatm-e-Nubuwwat, Asia Gate, Пешавар: 0315-59206165

в) Катедра "Нашро ишат", Khatm-e-Nubuwwat International, Пешавар: 0336-5574009 0321-19182719

г) Tahaffuz Khatm-e-Nubuwwat International, Masjid Qasim Ali Khan - вярват, че вместо Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат с него /, Мирза Гулам Ахмад от Кадан е последният пророк. Мирза Гулам Ахмад от Кадан е написал, че в стиха на Корана, (*цитат на арабски език*), Бог го е нарекъл Мохамед, а също и пратеник. (Khazain, том 18, стр. 213}

Син на Мирза Гулам от Кадан написал:

"Бог накарал Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат с него /, да се спусне отново в Кадан, за да изпълни обещанието Си. (Kalimatul Fasl, стр. 105).

Фирми на Кадани, а именно Shezan и Bazid Khaili, играят ключова роля в укрепването на злините на Каданите. Ето защо всеки мюсюлманин, който пие Шезан или участва в продажбата или купуването с Кадани, или получава медицинско лечение от лекарите на Bazid Khaili, е виновен за бунт срещу исляма и пратеника на исляма и причинява разрыв между мюсюлманите и Светия Пророк /

нека мира и благословията на Аллах да бъдат с него /, както и продава чувството си за чест.

О, мюсюлмани! Внимавайте! С какъв край ще се сблъскате по-нататък, ако умрете, пиейки Шезан или търсейки медицинско лечение от лекар на Bazid Khaili? Как ще молите някога за застъпничеството на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него? Как ще поискате от Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него / да ви даде сладка вода от Езерото на благодеянието?

О, мюсюлмани! Незаконно е да участвате в какъвто и да е вид покупка или продажба на неща с Кадияни или да имате някаква връзка с тях, тъй като това ще предизвика разрыв между вас и Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /. Всяко предприятие на Кадияни допринася фиксирана сума от приходите си за своята религиозна общност. Тези приходи се използват за действия срещу благословения човек на Светия Пророк / нека мира и благословията на Аллах да бъдат за него /.

Няколко известни Кадиянски компании: *Bazid Khaili Dr Mansoor Ahmad*

Poly Clinic

Shezan

Shah Taj Sugar Mills

King Banaspati Raja Soap

Всички продукти на Shezan

Zaiqa Ghee & Cooking Oil Universal

International Majlis Tahaffuz Khatm-e-Nubuwwat

www.khatm-e-nubuwwat.com www.laulak.info

АНЕКС 10

ДОКУМЕНТИ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ПЕНДЖАБ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАБРАНЯВАНЕТО НА АХМАДИСТКАТА ЛИТЕРАТУРА

Правителство на Пенджаб

Министерство на вътрешните работи

Лахор, 20 януари 2016 г.

ИЗВЕСТИЕ

№. SO (IS-III)6-15/2010/PI-I.

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД, че Правителството на Пенджаб е удовлетворено, че следните публикации съдържат материал, който е предателски и раздразнителен. Освен това, той насърчава чувството на враждебност или омраза сред различните класове на гражданите на Пакистан, което е в ущърб на националното интегриране:

№	Заглавие	Автор	Издателство	Печатница
1.	Tazkira tul Mehdi	Pri Siraj ul-Haq	Zia ul Islam Printing press Rabwa	Zia ul Islam Printing press Rabwa
2.	Namoos-e-Risalat par Hamion ka Difaa (Tareekh-e-Ahmdia li Ainay main)	Hanif Mehmood	Majlis-e-ansar Ullah Pakistan	Majlis-e-ansar Ullah Pakistan
3.	Tafseer-e-Sagheer	Mirza Bashir ud Din Mehmood Ahmed	Nil	Aoqam-e- Isha'at Rabwa
4.	Quran-e-Majeed (Saraiki Tarjamay nai)	Mirza Tahir Ahmed	Nil	Nil
5.	Quran-e-Majeed mah (Tarjma-wa- Tafseer)	Mir Muhammad Saeed	Nil	Nil

2. Сега, следователно, при упражняването на правомощията, предвидени в раздел 99-A Cr, PC 1898,

Правителството на Пенджаб има удоволствието да съобщи, че всяко копие / версия на книга, може да бъде заснета. навсякъде, където се намират свободния пазар, клонове и магазини и т.н. с незабавен ефект.

СЕКРЕТАР
ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

НОМЕР И ДАТА НА СЪБИТИЕТО

Копие е препратено до:

1. The PPO/IGP, Пенджаб. Лахор, с искане да се наложи глоба на Автор, издател, собственик / управител на Печатница, в съответствие с подходящата разпоредба от Пакистанския Наказателен Кодекс или друг закон, свързан с Печата и Публикуването, в сила по това време, според указанията на този отдел.
2. Всички DCO в Пенджаб.
3. Всички DPO в Пенджаб.

(подпис нечетлив)

Служител Отдел / IS-III /

Копия:

- Секретариат на правителството на Пакистан, Министерство на вътрешните работи. Исламабад,
- Държавният секретар на Пакистан, Министерството на информацията и медиите, Исламабад.
- Генералният директор, ISI, Пакистанско правителство, Исламабад,
- Генералният директор на Националната агенция за борба с тероризма (НАСТА), Правителство на Пакистан, Исламабад.
- DIG [престъпления], Пенджаб. Лахор.

СПЕШНО

№ SO(IS-III)6-I5/2010/Pt.1

ПО ФАКС

ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Лахор, 20 януари 2016

До

Областният Координатор,

Чиниот

Предмет: - ОТМЯНА НА ДЕКЛАРАЦИЯТА И ЗАКОНОДАТЕЛНИ
ДЕЙСТВИЯ

Аз съм посочен да се позова на предмета, отбелязан по-горе и да заявя, че в свое заседание, проведено на 11.08.2015 г., Пенджаб препоръчва "действия срещу неприемливото Mahnomatashkhez-ul-Zahan, May, 2014, издадено от Mudassar Ahmad Muzama, отпечатано от Тахир Мехди и Имтиаз Ахмад Уоррайч: -

2. Следователно беше поискано декларацията на "Махана Ташкхез-ут-Захан, май 2014 г." да бъде забранена и да се предприемат отново съдебни действия към издатели, печатари, продавачи, търговци на дребно и преводачи.

(подпис нечетлив)

Служител отдел

(ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ-III)

Копия:

- 1) Председателят на Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, Лахор.
- 2) Служител Сектор (IMB), Отдел „Религиозни дела и вакъфи“
- 3) Министъра на вътрешните работи, Пенджаб.

СПЕШНО

ПО ФАКС

№ SO(IS-III)6-I5/2010/Pt.1

ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Лахор, 20 януари 2016

До Провинциалния Полицейски Служител / IGR,
Пенджаб, Лахор

Предмет: ЗАКОНОДАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ СРЕЩУ ИЗДАТЕЛЯ, ПЕЧАТАРЯ,
ПРОДАВАЧА, ТЪРГОВЕЦА НА ДРЕБНО И ПРЕВОДАЧА

Аз съм посочен да се позова на предмета, отбелязан по-горе и да заявя, че в свое заседание, проведено на 11.08.2015 г., Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, препоръчва стриктни правни действия срещу съкратена версия „Jaat“ на вече забранена книга, а именно "Rohani Khazain", написана от Мирза Гулам Ахмад Кадани, за публикуване на неприемливи материали:

№	Книга
1.	Mukhtalif Chapter Rohani Khazain
2.	Kashti Noh
3.	Khutaba Al Hamia
4.	Aik Ghalti Ka Izala

2. Следователно беше поискано да се предприемат стриктни съдебни действия към издатели, печатари, продавачи, търговци на дребно и преводачи.

(подпис нечетлив)

Служител отдел

(ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ-III)

Копия:

- 1) Председателят на Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, Лахор.
- 2) Служител Сектор (IMB), Отдел „Религиозни дела и вакъфи“
- 3) Министъра на вътрешните работи, Пенджаб.

СПЕШНО

№ SO(IS-III)6-I5/2010/Pt.1

ПО ФАКС

ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Лахор, 20 януари 2016

До
Областния координатор,
Чиниот

Предмет: ОТМЯНА НА ДЕКЛАРАЦИЯ И ЗАКОНОДАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ

Аз съм посочен да се позова на предмета, отбелязан по-горе и да заявя, че в свое заседание, проведено на 11.08.2015 г., Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, препоръчва следните действия срещу неприемливата Махнама Техрик-е-Джадеед, януари 2015, издадена от Асан Уллах Даниш, публикувана от Нафеес Ахмад Афеек и напечатана от Тахир Мехди и Имтиаз Ахмад Уоррайч

2. Следователно беше поискано Декларацията Махнама Техрик-е-Джадеед, януари 2015, да бъде отменена и да се предприемат стриктни съдебни действия към издатели, печатари, продавачи, търговци на дребно и преводачи.

(подпис нечетлив)

Служител отдел

(ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ-III)

Копия:

- 1) Председателят на Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, Лахор.
- 2) Служител Сектор (IMB), Отдел „Религиозни дела и вакъфи“
- 3) Министъра на вътрешните работи, Пенджаб.

СПЕШНО

№ SO(IS-III)6-I5/2010/Pt.1

ПО ФАКС

ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Лахор, 20 януари 2016

До
Областния координатор,
Чиниот

Предмет: ОТМЯНА НА ДЕКЛАРАЦИЯ И ЗАКОНОДАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ

Аз съм посочен да се позова на предмета, отбелязан по-горе и да заявя, че в свое заседание, проведено на 11.08.2015 г., Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, препоръчва следните действия срещу неприемливата Махнама Халид, декември 2014, издадена от Лукман Ахмад Шад, публикувана от Камар Ахмад Махмуд и напечатана от Тахир Мехди и Имтиаз Ахмад Уоррайч:-

2. Следователно беше поискано Декларацията на Махнама Халид, декември 2014, да бъде отменена и да се предприемат стриктни съдебни действия към издатели, печатари, продавачи, търговци на дребно и преводачи.

(подпис нечетлив)

Служител отдел
(ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ-III)

Копия:

- 1) Председателят на Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, Лахор.
- 2) Служител Сектор (IMB), Отдел „Религиозни дела и вакъфи“
- 3) Министъра на вътрешните работи, Пенджаб.

СПЕШНО
ПО ФАКС

№ SO(IS-III)6-I5/2010/Pt.1
ПРАВИТЕЛСТВО НА ПЕНДЖАБ

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

Лахор, 20 януари 2016

До
Областния координатор,
Чиниот

Предмет: ОТМЯНА НА ДЕКЛАРАЦИЯ И ЗАКОНОДАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ

Аз съм посочен да се позова на предмета, отбелязан по-горе и да заявя, че в свое заседание, проведено на 11.08.2015 г., Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, препоръчва следните действия срещу неприемливата Махнама Ансарулан, февруари 2014, издадена от Тахир Ахмад Мирза, публикувана от Абдул Манан Каусар и напечатана от Тахир Мехди и Имтиаз Ахмад Варайх

2. Следователно беше поискано Декларацията на Махнама Ансарулан, февруари 2014, да бъде отменена и да се предприемат стриктни съдебни действия към издатели, печатари, продавачи, търговци на дребно и преводачи, според указанията на този отдел.

(подпис нечетлив)

Служител отдел
(ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ-III)

Копия:

- 1) Председателят на Борда на Muthida Ulama, Пенджаб, Лахор.
- 2) Служител Сектор (IMB), Отдел „Религиозни дела и вакъфи“
(не се чете)

АНЕКС 11
ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ И ПАКИСТАН

КОНСТИТУЦИОННА СВОБОДА НА РЕЛИГИИТЕ

ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ

ЧЛЕН 2

Всеки има право на всички права и свободи, изложени в тази Декларация, без разлика от какъвто и да е вид, като раса, цвят, пол, език, религия, политическо или друго мнение, национален или социален произход, собственост, раждане или друг статут. Освен това не се прави разграничение въз основа на политическия, юрисдикционен или международен статут на страната или територията, към която принадлежи даден човек, независимо дали е независима, суверенна, не самоуправляваща се или с каквото и да е друго ограничение на суверенитета.

Член 18

Всеки има право на свобода на мисълта, съвестта и религията; това право включва свободата да променя религията или убежденията си и свободата, самостоятелно или в общността с другите и в обществено място или у дома, да изразява своята религия или вяра чрез преподаване, практикуване, поклонение и ритуали.

ПАКИСТАН

Член 20

Свобода за изповядване на религия и управление на религиозни институции, съгласно закона, обществения ред и морала -

- а) всеки гражданин има право да изповядва, практикува и разпространява своята религия; и
- б) всяко религиозно вероизповедание и всяка секта имат право да създават, поддържат и управляват свои религиозни институции.

© Международен Комитет за Човешки Права 2017

Материалите от тази публикация могат да бъдат възпроизведени за преподаване или за други нетърговски цели. Някоя част от нея не може да бъде възпроизвеждана под каквато и да е форма с търговски цели, без изричното разрешение на притежателя на авторските права. За допълнителна информация, моля, свържете се с Международния комитет по правата на човека на адрес: secretariat@humanrightscommittee.org.uk.

Международен комитет за човешки права	Азиатска комисия за човешки права	Християнска солидарност по Света	Форума за Свобода на Религиите – Европа
--	--	---	--

Международен комитет за човешки права

Доклад 2016-17

ДОКЛАД

**АХМАДИСТИТЕ В ПАКИСТАН СА ИЗПРАВЕНИ ПРЕД
ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ЗАПЛАХА**

**НАРАСТВАЩО НАСИЛИЕ, ЗАКОНОВА ДИСКРИМИНАЦИЯ
И СОЦИАЛНО ИЗКЛЮЧВАНЕ ОТ 2015**

EMAIL SECRETARIAT@HUMANRIGHTSCOMMITTEE.ORG.UK

WEBSITE: WWW.HRCOMMITTEE.ORG

TEL: +00 44 7584100659

22 DEER PARK, ROAD. LONDON. SW19 3TL

@IHUMANRIGHTSC

*Долуподписаният, Владимир Георгиев Панов, удостоверявам верността на извършения
от мен превод от английски на български език на приложения документ „Доклад“.
Преводът се състои от 69 (шестдесет и девет) страници.
Преводач:*

.....
Владимир Георгиев Панов